

શ્રી નવદુર્ગા નવરાત્ર સ્તવન.

। મંગલં દિશતુ નો વિનાયકો, મંગલં દિશતુ ન : સરસ્વતી ।
॥ મંગલં દિશતુ ન : સમુદ્રજા, મંગલ દિશતુ નો મહેશ્વરી ॥

મા પુસ્તક મુદ્રણ મધે ખેતવાડી ૧૦ મી ગલીમાં આવેલા ધી ગુર્જર
ગૌરવ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં પી. યુ. દાસે છાપ્યું.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક

૧૪૮૪૦

દર્શક

પુસ્તકનું નામ નવદુર્ગા નવરાત્ર સ્તવન

વિષય ૫૨૪: ૪૪૭

“શ્રી નવદુર્ગા નવરાત્ર સ્તવન.”

ભાગ પહેલો.

—;0;—

મંડળના નવરાત્રી મહોત્સવમાં, ગવાતી સ્તુતિ, પ્રાર્થના,
ગરબા, છંદ, આરતી, મંત્ર પુષ્પાંજળી વિગેરેનો સદસદુ
મંડળ માટે ખાસ લક્ષ્યપયોગી સંગ્રહ.

—(૦)—

“શ્રી નવદુર્ગા નીતિ પ્રકાશ મીત્ર મંડળ.”

(સ્થાપના, સંવત ૧૯૭૦.)

શાહ હરગોવીંદ આણંદજી દેશાઈની વાડી, ભુલેશ્વર, મુંબઈ ૨.

—;0;—

સંગ્રાહક અને પ્રકાશક,
પુરૂષોત્તમ દેવાશંકર જોશી.
વલ્લભદાસ કંસનદાસ પારેખ.
ઑ. સેક્રેટરીઝ એન્ડ ટ્રેઝરર.

—;0;—

(આ પુસ્તકના સર્વ હક મંડળને સ્વાધીન છે.)

—;0;—

પ્રથમાવૃત્તિ.]

સંવત ૧૯૮૫ સને ૧૯૨૯.

[પ્રત ૧૦૦૦.

—;0;—

કર્મિત રૂા. ૦-૪-૦

પ્રગતી લોકપ્રીયતા સાબીત કરે છે તેનો બહુ
તાબુબી ભર્યો દાખલો હીંદની મોટામાં
મોટી જીંદગીના વીમાની કંપની

“ઓ રી એન ટલ”

ની હાલની સ્થિતી પુરો પાડે છે

— પ્રગતી. —

નવું કામકાજ.

પ્રીમીયમની આવક.

૧૯૨૫... ૩. ૨૯૬ લાખ.

૧૯૨૫... ૩. ૯૩ લાખ.

૧૯૨૬... ૩. ૩૯૧ „

૧૯૨૬... ૩. ૧૦૬ „

૧૯૨૭... ૩. ૪૬૮ „

૧૯૨૭... ૩. ૧૨૨ „

૧૯૨૮... ૩. ૫૮૫ „

૧૯૨૮... ૩. ૧૪૦ „

લોકપ્રીયતાથી નફામાં વધારો થતો જાય છે.

આખી જીંદગીના વીમાની પોલીસીઆ ઉપર જાહેર
કરેલાં બોનસો.

૧૯૨૧ રૂપીઆ ૧૦

૧૯૨૪ „ ૨૨૫

૧૯૨૭ „ ૨૫

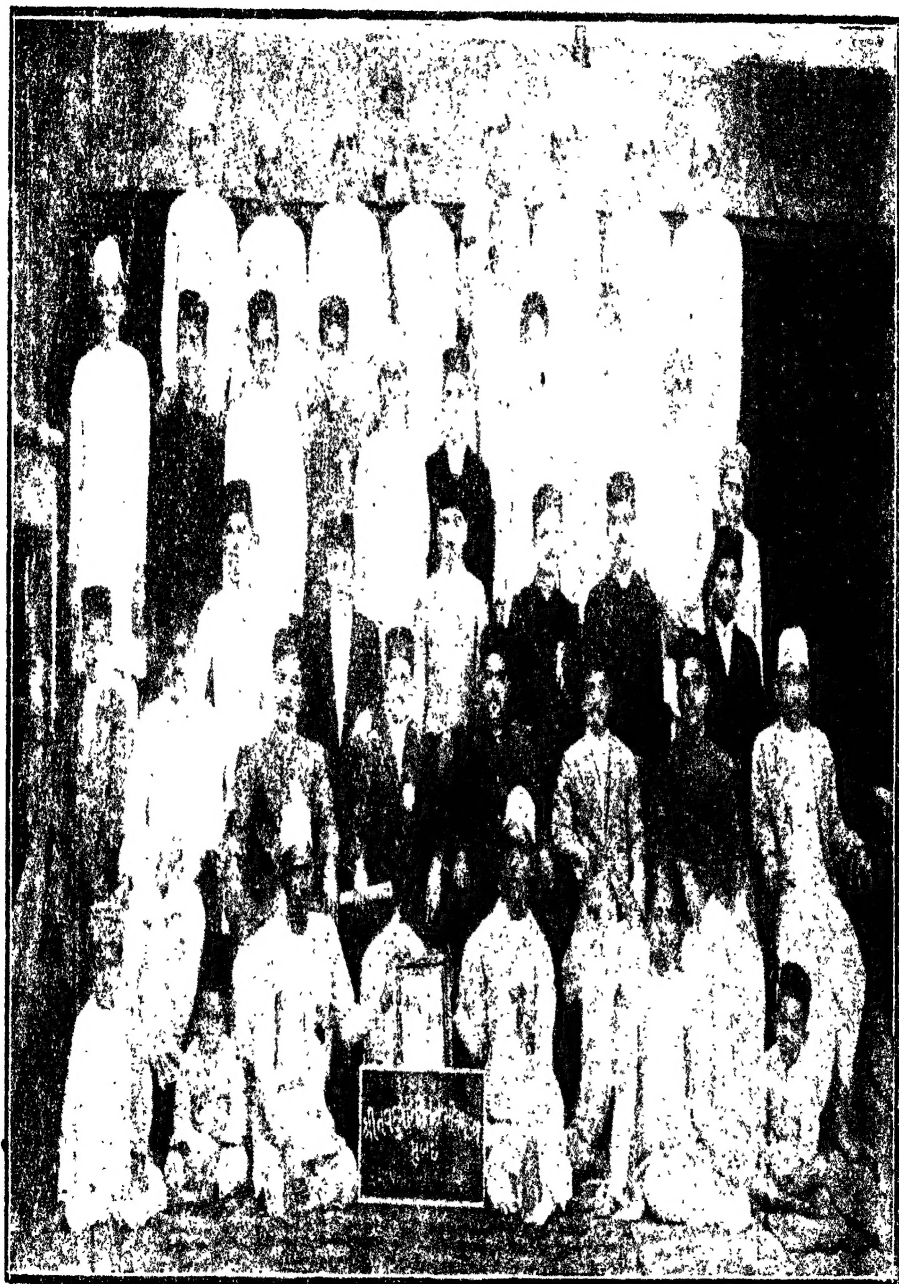
} દર રૂ. ૧૦૦૦ ઉપર દર વર્સે.

જોટલા માટે પહેલી યા વધારાની એક પોલીસી માટે તમારી જીંદગીનો
વીમો ઉતારનારી કંપનીની પસંદગી કરો ત્યારે આ લોકપ્રીય અને
પ્રગતિમાન ઝોશીસમાં આવવાથી તમને લાભ થશે.

વીગતો માટે લખો:—

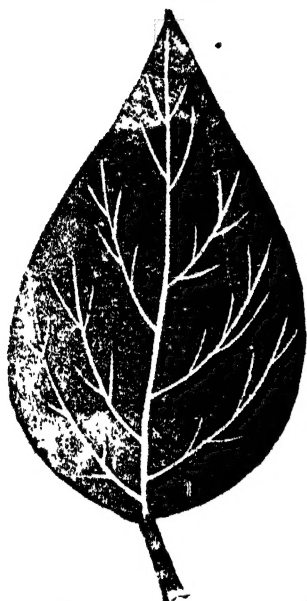
એચ. એડવીન જોન્સ, એક્. એક્. એ. એ. આઈ. એ.
મનેજર.

ઝોરીએનટલ બીલ્ડીંગસ, લોન્ગી રોડ, મુંબઈ.

સી. કે. કુરૂટવાલાનો બનાવેલો
મહાશુદ્ધ મુખશુદ્ધી.

રજીસ્ટર નં. ૭૩, ત્રેડમાર્ક.

બનાવનાર:

છગનલાલ કાલીદાસ

કુરૂટવાલા.

જનરલ મરચન્ટ એન્ડ કમીશન
એજન્ટ.

બરા બજાર

૯૬—૯૭, કલકત્તા.

હમારો રજીસ્ટર નંબર ૭૩, લક્ષ્મી
પાનરત્ન મસાલો તપાસી કરી લેવા
ખાસ ભલામણ છે.

લક્ષ્મી પાન રત્ન મસાલો પાનમાં ખાવાથી કંઈ ઉપર ઘણીજ
અસર કરે છે અને જંગરણો કરનારા તથા મગજને શાંત તથા
ગાનારાઓ એ શોકીન પ્રવ્રજ્યોને લક્ષ્મી પાન રત્ન
મસાલા પાનમાં ખાવાથી ઘણીજ આનંદ આપે છે.

ડબ્બાની કીંમત રૂ. ૧-૪-૦. પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૪-૦ વધુ.

એક ડબ્બન સામટા મંગાવનારને રૂ. ૧૩-૮-૦ અગાઉથી મોકલનારને
પોસ્ટેજથી ફ્રી પોંચાડવામાં આવશે.

પત્રવહેવાર નીચેના સરનામે કરવો—

સોલ એજન્ટ—હરકીશનદાસ ઠાકોરદાસ અત્તરવાલા,
ભુલેશ્વર મહાદેવના મંદિર પાસે, મુંબઈ નં. ૨.

સંવત ૧૯૮૫ ની મહાભાંગદય નૂતન ગરબી.

મંડળના ઉત્સાહી સેવકો,
ગરબી બનાવનાર:—મીસ્ત્રી મુળચંદ રામનાથ,
ઇલેક્ટ્રીક ફીટીંગ કરનાર:—મી. શીવપ્રસાદ લક્ષ્મીશંકર ઉપાધ્યાય.

પ્રસ્તાવના.

પરમ કૃપાળુ કૃપાનિધિ જગચાલક જગદીશ્વરની પરમકૃપાથી અને શ્રી આદ્ય શક્તિ શ્રી નવદુર્ગા માતાજીનાં આશીર્વાદથી પંદર વર્ષના અવધિમાં માતાજીના પ્રસાદીરૂપ સદરહુ મંડળ પોતાની શક્તી મુજબ યોગ્ય સેવાઓ બ્રમ્હવી નીતિના નામને યોગ્ય રીતે પ્રકાશમાં લાવી શક્યું ! આ વર્ષ એટલે સંવત ૧૯૮૫ ના વર્ષ દરમ્યાન મંડળના સંચાલકોએ કેટલાક બંધુઓના આગ્રહને માન આપી શ્રી નવરાત્ર મહોત્સવ દરમ્યાન ગવાતી સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ગરબી, છંદ વિગેરે દરેક સ્વયંસેવકોને કંઈસ્થ થાય અને પધ્ધતિસર ગાય તથા નવરાત્ર મંડળીમાં લાગ લઈ શકે તેના મુખ્ય જરૂરી આશયથી “શ્રી નવદુર્ગા નવરાત્રી સ્તવન” નામક ચોપડી બહાર પાડી તેને લાલ દરેકને આપવા અનુમતિ દરશાવી, જે મુજબ સદરહુ સ્તવન આપ મેમ્બર ભાઈઓ અને જનતા સમક્ષ મજકુર મંડળ તરફથી રજુ કરવાને શક્તિમાન થયો છું, જે માટે સર્વ શક્તિમાન શ્રી નવદુર્ગા માતાજીનો અંતઃકરણપૂર્વક ઉપકાર માનું છું, અને ભવિષ્યના દરેક કાર્યો અને પ્રવૃત્તિઓ શ્રી આદ્યશક્તિ દ્વારાજ તેમનીજ પ્રસાદીથી પાર પડવાની ઇચ્છા રાખું છું. સાથે આશા રાખી શકું કે અમે મંડળનો આ પ્રયત્ન પણ અર્વસ્થ જાહેર જનતાના સંપૂર્ણ આ દર અને અનુગ્રહને પાત્ર થશેજ.

આ મંડળની શરૂઆતમાં આ જ્ઞાન અમે બાળબંધુઓમાં ઘણું જીજ્ઞ હતા. ઘણાખરા ખરી પદ્ધતીથી ગાઈ શકતા નહતા. પણ સુભાગ્યે અમારા પુનઃપાઠ જોશી વૈકુંઠરામ ગંગારામે કે જેઓ નવરાત્રી દરમ્યાન શ્રી માતાજીના મંદીરે ચંદી પાઠ કરવા પધારતા જેમણે અમારી અરજ વિના સંકોચે ધ્યાનમાં લઈ અમેને પ્રતિવર્ષ યોગ્ય તાલીમ આપી નવું પ્રોત્સાહન અને ઉત્સાહી યુવકોમાં નવચેતન રેડ્યું અને જેનીજ આ પ્રસાદી માત્ર છે. અને તેઓશ્રીની અતુલ મહેનતનું ફળ છે, અને ધીરેધીરે વધુ ને વધુ આગળ પ્રવૃત્તિમાં વધી શક્યું છે, કે જે તેઓશ્રીનેજ આશીર્વાદરૂપ છે. કડયાણકારી

શ્રી નવદુર્ગા માતાજી પ્રત્યે વિનંતી છે કે અમે મંડળના એ ઉધ્ધારક પોતાની સદરહુ સંસ્થા પ્રત્યેની લાગણી અને માન ચીરંજીવી બનાવે. અને મંડળના આદર્શ નીસ્વાર્થી લીડર અને અને પ્રતિવર્ષે તેવો લાભ આ મંડળને અર્પણ કરે.

આ ગ્રંથ તૈયાર કરવામાં મંડળના અગ્ર ગણ્ય સભાસદો શ્રી શિવપ્રસાદ લક્ષ્મીશંકર ઉપાધ્યાયે તેમજ શ્રીયુત મગનલાલ રૈવાશંકર જોશીએ આપેલી કીંમતી મદદ માટે મંડળ તરફથી આપનો આ સ્થળે ખાસ આભાર માનું છું.

વિશેષમાં આ પુસ્તકનો નવરાત્ર મહોત્સવમાં લાગ લેતા સભાસદો અને હિતેચ્છુ ગ્રહસ્થો જરૂર સદઉપયોગ કરી શ્રી નવદુર્ગાની નવરાત્ર ભકિતીમયી રાત્રીઓ પદ્ધતીસર સ્તુતીમાં અને પદો ગાઇ પોતાના જીવનને કૃતાર્થ કરશે અને તેવો લાભ પોતપોતાના સ્નેહિ વર્ગને આપશે તો અમે અમારો આ અદ્ય પ્રયત્ન સફળ થયો છે એમ માનીશું. અને જેને માટે મંડળ તેમનું ધણુંજ આભારી રહેશે.

અંતે વિજયદાતા આદ્યશકિત શ્રી નવદુર્ગા માતાજીના પવિત્ર ચરણોમાં મસ્તક નમાવી પ્રતિદીન અધક્યતા સંપ અને ઉત્સાહથી સદરહુ મંડળના મશસ્વી વિજયની આકાંક્ષા રાખી અત્રે વીરમીશ. અસ્તુ.

શા. હરગોવિંદ દેશાઇની વાડી,
ભુલેશ્વર,
મુંબઇ નં. ૨.
સંવત ૧૯૮૫ ના શ્રાવણ
સુદી પૂર્ણિમા

લી. મંડળનો,
દાસાનું “દાસ”
પુરૂષોત્તમ રૈવાશંકર જોશી,
આ. સેક્રેટરી એન્ડ ટેઅરર.

॥ वन्दे मातरम् ॥

[राग अंगीय काशी, ताल दीपक'दी.]

वन्दे मातरम्.

सुखलाम् सुदलाम् भवयन्शीतलाम्
 शस्य स्यामलाम् मातरम्
 शुभ्र ज्योत्स्नां पुलकित यामिनीम्
 कुलकुमित द्रुमदण शोभिनीम्
 सुहासिनी सुमधुर लालिणीम्
 सुषमां वरदां मातरम्
 वन्दे मातरम्

—;0;—

(२)

नित्यानन्द करी वरालय करी सौन्दर्य रत्नाकरी,
 निधुंता भिल धीरपावनकरी प्रत्यक्ष भट्टेश्वरी.
 आलेयायज्ञ वंश पावनकरी काशीपुरा धीश्वरी,
 भिक्षान्देही कृपावलम्बनकरी भानान्न पूज्येश्वरी.

—;0;—

(૨)

(૩)

ન મન્ત્રો કે તન્ત્રો, જનની! નવ જાણું સ્તુતિ કથા,
ન જાણું મા ! પૂજા, તુજ સ્વરૂપનું ધ્યાન અથવા.
ન જાણું હું મુદ્રા વિવિધ વિધિ પાઠો તુજતણા,
પરંતુ જાણું કે તવશરણુ છે કલેશ હરતા.

—;0;—

(૪)

સ્તુતિ.

દેવી ઉગારજો સંકટથી, વિનવે મંડળ નીતિ પ્રકાશ. ૨.
અમ કાયં સફળ સૌ કરજો, વિનંતી આ કાને ધરજો. ૨.
જ્યાં ત્યાં અમારી વહારે ચડજો, વિનવે મંડળ નીતિ પ્રકાશ. ૨.
નવરાત્ર અમો ઉજવીએ, ને ધ્યાન તમારું ધરીએ. ૨.
આશીષ તમારી આહીએ, વિનવે મંડળ નીતિ પ્રકાશ. ૨.
અમો પ્રણામ કરીએ તમને, સદૃશુદ્ધિ આપો અમને. ૨.
નિભાવો સદાય આ મંડળને, વિનવે મંડળ નીતિ પ્રકાશ. ૨.
માતા વધુ શું કહીએ, અમો બાળ તમારાં છઇએ. ૨.
તમ ચરણે નીશદિન રહીએ, વિનવે મંડળ નીતિ પ્રકાશ. ૨.

—;0;—

(૩)

(૫)

(અમરાપુરી સમ.)

નવરાત્રી મહોત્સવ ઉજવવા. ૨.

પ્રેમ થકી આજે, અરે સૌ બંધુઓ આવો. ૨.

સંકટ સમયે શ્રી નવદુર્ગા, બહારે અમારી આવે. ૨.

ગુણ ગાળે માતાનાં હોંસે, ભક્તિ કરો ભાવે.—અરે.

પ્રકાશ કરીએ નીતિ મંડળને, આશ્રય એક તમારો. ૨.

બાળ અમો સહુ માતા ત્હારાં, આ ભવ પાર ઉતારો.—અરે.

—;૦;—

(૬)

(રાહ—તમારાં શા કરેં સન્માન.)

માતા અમો આવ્યાં તમારે દ્વાર. ૨.

પ્રણામો કરીએ વારંવાર. (૨) માતા અમો.

શીશ નમાવી વંદન કરીએ, લેવા આશીરવાદ;

તમારો લેવા આશીરવાદ.—માતા.

લુલ્ય ચુકની માફી માંગે, મંડળ નીતિ પ્રકાશ.—માતા.

—;૦;—

(૭)

(રાહ—વિશય વાત મમ માત તજીને.)

પૂજન કરીએ પ્રીત થકી ગરબીનું બંધુઓ આજે,

આનંદથી ઉત્સાહ ધરી ગરબીને પધરાવીએ.—પૂજન.

ચુવાચંદન કુમકુમ કેસર ધુપ દીપથી શોભાવીએ,

અખીલ ગુલાલને પૂષ્પમાળથી પ્રસાદ પ્રેમે ધરાવીએ,

આરતી કરીએ આઘશકતીની સ્તુતિ પ્રાર્થના ગંજવીએ.—પૂજન.

(૪)

(૮)

મંગળાચરણ.

નમીએ શ્રી નવદુર્ગાને વારંવાર.—૨.
કરીએ વંદન ઇશ્વરીને લાવી બહાલ.—નમીએ.
સરસ્વતી પરમેશ્વરી તું ભગવતી ભવાની તું,
કર કૃપા દયાળી તું.—નમીએ.
અમે કરીએ તમને પ્રણામ કષ્ટ કાપળે તમામ,
જપીએ નીત્ય તમારું નામ.—નમીએ.

—;૦;—

(૯)

જન તમામ કરી પ્રણામ, સ્તુતિ ઉચ્ચારીએ. (૨)
પૂરોની કામ મનની હામ, દુઃખ વિદારીને.—જન.
હાલ હિંદના એ હાલ, તે વિચારીને. (૨)
ધરીને બહાલ લાવી ખ્યાલ, લે ઉગારીને.—જન.

સાખી.

પૂતકપૂત જે થાએ, નીતિથી દૂર જે થાએ,
તો પણ માએ થઇ તું રહાએ, લે ખચાવીને.—જન.

—;૦;—

(૧૦)

(રાગ—દાસ પદે.)

ભકિત કરો સહુ ભાવેરે, આઘ શક્તિની ભકિત કરો સહુ ભાવે.
સંતતી સંપત્તી મળશે, દુઃખ ટળી જઇ સુખ મળશે,
ફરી અવસર નહી મળે આવો આવોરે.—આઘ શક્તિની.

(૫)

નવરાત્રી હેંસે ઉજવો, કીરતીનો ડોકો યજવો
મંડળ નીતિને શોભાવોર.—આઘ શકિતની.

—;૦;—

(૧૧)

મંડળે જન્માયો, ગરખી તણો દમામ.—(૨)
ગુણ ગાન ત્હારાં ગાઇએ, અમો બાળકો તમામ.—અમો.
ધૃતના દીવા કર્યાં ને પુષ્પના શણગાર,
ધરાવીએ નૈવેદ્ય માતા, કરી દ્યો સ્વીકાર. માતા કરી.—મંડળે.
શેભા બની શી લાઇની, કહેતાં ન આવે પાર,
ઉજવીએ નવરાત્ર, અમો નમીએ વારંવાર.—અમો. મંડળે.

—;૦;—

(૧૨)

(સજેલાં શ્રી પ્રભુજીએ)

વિજય આપો આ મંડળને, કહીએ હસ્ત જોડીને.—૨
સુબુદ્ધિ આપજો અમને, કહીએ હસ્ત જોડીને.—૨

સાખી.

અમો નવરાત્ર ઉજવીએ, કૃપા કરજો દયાળી તું,
સ્તુતિ ગાઇએ તમારી સહુ, વધાવીએ પુષ્પથી તમને;
અમારા સર્વ ગુન્હાઓ, ક્ષમા કરજો અહો માતા,
આશીશ આપો નીતિ પ્રકાશ, સદાએ મિત્ર મંડળને.—વિજય.

—;૦;—

(૬)

(૧૩)

(પ્રેમ વશ પાતળીઆ.)

નિત નિત દેવીને સમરીએ, પ્રીતિ અભિવંદન કરીએરે.—નિત નિત.
અનેક રાક્ષસો માએ માર્યા, શુંલ નીશુંલ સંહાર્યા,
દુખડાં દેવોના ટાળ્યાં નિજ લકતજનોને પાળ્યારે.—નિત નિત.
આઘ શક્તિની સેના કરીએ, તો લવ સાગર તરીએ,
નવદુર્ગા માને વિનવીએ, તમ ચરણે નીશદીન રહીએરે.—નિત નિત.

—:૦:—

(૧૪)

(રાગ—રાણા અઓ.)

ભાઇઓ દેવીને પ્રેમે સમરીએ.—(૨)
આ અમુલ્ય લ્હાવો લઇએરે.—ભાઇઓ.
આપણુ સૌ મળી આનંદ કરીએ,
નવરાત્ર કેરા દિન ઉજવીએ, નવદુર્ગા માને રીઝવીએ.—ભાઇઓ.
કુંભકુમ અક્ષતથી પુજન કરીએ, પ્રેમથકી પુષ્પમાળા ધરીએ,
આનંદે આરતી કરીએરે, ભાઇઓ દેવીને પ્રેમે સમરીએ.

—(૦)—

(૧૫)

(ધડી જે ધડી.)

જન્મી જગતમાં બંધુ ભકિત કરો—૨.
ભકતીકરો આ લવસાગર તરો.—જન્મી જગતમાં.

(૭)

હોહરો.

જનની જલુ તો ભકત જલુ, કાં દાતા કાં શર,
નહિ તો રેહજે વાંઝણી, મત ગુમાવીશ નૂર.—જન્મી.
જે નરનારી આ જમતમાં, ગુણ દેવીનાં ગાય,
સુખસંપત્તી આપુખ્ય મળશે, ભવ પ્રાયશ્ચીત જન્ય.—જન્મી.

—:૦:—

(૧૬)

(નથી પ્રેમમાં સાર.)

આ દુનિયામાં એકજ સાચું, આદ્ય શક્તિનું નામ,
ભક્તિ કરતાં કાંઈ ન બેસે, એક પાછ પણુ દામ.—આ.
નવદુર્ગાની મંગળ મૂરતીનું, ધરજો નીત્યે ધ્યાન,—૨.
ગાન મધુરાં ગાવો ભાવથી, કરી દ્યો અમીરસપાન.
સાચું આદ્યશક્તિનું નામ.—આ.

—:૦:—

(૧૭)

(સરજનહારે સરજ.)

ભક્તિ વિના આ ભવ સાગર, કહોની કેમ તરાય,
બંધુ કહોની કેમ તરાય.—૨.
પ્રેમથકી જે ભક્તિ કરીએ, તો ભવસિંધુ તરાય.—૨.
ભક્તિ ધ્રુવ પ્રહલાદે કીધી, અવિચળ પદવી પ્રભુએ દીધી.—૨
કળિયુગમાં એ આળભકતનાં, અમર નામ કહેવાય,
ભકતનાં અમર નામ કહેવાય.—પ્રેમ.

(૮)

લકિત થકી ભવચંધન ટળતાં, અમુલ્ય સુખડાં સહેજે મળતાં,
જીવનનું સાકાર્ય આ જગમાં, લકિતરસ કહેવાય.

જગમાં લકિત રસ કહેવાય.—પ્રેમ. •

—:૦:—

(૧૮)

શ્રી સામુદ્રી સ્તુતિ.

(રાગ—દેવી ઉગારજે.)

જય જય સામુદ્રી કુળદેવી, તમને નમીએ વારંવાર.

માજી વસ્ત્રા છો સોરઠ દેશે, મા સદાય બાળે વેશે,
વળી દીસો છુટા કેસે, તમને નમીએ વારંવાર.—જય.

પીપળવાસી ધાબળીયાળાં, પાસે છે દેવી અન્નપૂર્ણા,
માજી કરજો અમપર કરણા, તમને નમીએ વારંવાર.—જય.

ઝાડોની ઘટા છે ભારી, અંતરને શાંતિ દેનારી,
મંદીરની શોભા છે બહુ સારી, તમને નમીએ વારંવાર.—જય.

કડોળીઆ ને કપોળની, કુળદેવી સોરઠઆની,
તમને બળે સહુ જ્ઞાની, તમને નમીએ વારંવાર.—જય.

જપીએ તમારા જપો, સન્મતિ સદાય આપો,
કાપો ત્રિવીધના તાપો, તમને નમીએ વારંવાર.—જય.

કહે દાસ મગન અહો માતા, તમો જ્ઞાન તણા છો દાતા,
આપો સદા સુખ સારાં, તમને નમીએ વારંવાર.—જય જય.

—(૦)—

(૯)

(૧૯) .

છંદ.

અહો માત મારાં, તુહિં અંખે રણી,
વિવેકે કરી દાસ ચેહર વખાણી.
ઉભા હાથ જોડી કહું સેવા તમારી,
માટે અહો દેવી આપ લેજો ઉગારી.—૧

પાયે ઝાંઝરાં જલકારે મા વાગે,
એતાં અંખે દેવી તખતપર બિરાજે.
માટે માત મારી દયા દેવી લાવો,
સદા દાસને દુગુણોથી બચાવો.—૨

કુબુદ્ધિને કાપો સબુદ્ધિ માં આપો,
સદાય આપ સેવકના દુગુણો કાપો.
જેવો તેવો પણ હું દાસ છું તહારો,
માટે ઓ માતા સંકટથી ઉગારો.—૩

રખડતો રવડતો તુજ આસરે મા,
માટે ન છોડું હવે તો તુને મા.
બાલાપણથી તુને મા સમરતો,
બીજે આત્મા મારો ન બળતો.—૪

માટે માત મારી દયા દેવી લાવો,
સદા દાસને દુરગુણોથી બચાવો.
સદા તુજ નામે સુખેથી હું રહેતો,
આપો જેવી બુદ્ધિ તેવા બોધ દેતો—૫

કૃપાળુ ઓ દેવી તમે છો રૂપાળા,
સહજે કરીને તમોને નીહાળ્યાં

(૧૦)

દીસે કાંતી કામળ અહો મા દયાળી,
ભાંગો દુઃખ ભક્તના હે દયાળી.—૬
કુડીલો યા કોધી હું છું દાસ તારો,
માટે માત મારી સંકટથી ઉગારો.
આપ આપો બુદ્ધિ તેવા કાર્ય કરતો,
કુકર્મોથી બાલાપણેથી હું ડરતો.—૭
સુતા બેસતાં તુજ ધ્યાન ધરતો,
તેથી ઓ માતા ન શીકરો હું ફરતો.
માટે માત મારી દયા દેવી લાવો,
સદા દાસને દુરગુણોથી બચાવો.—૮

(૧૧)

॥ શ્રી ॥

સ્તવન (ગરબી.)

શ્રી ગણપતીની સ્તુતિ. ,

દુંદાળા દેવ વિધ્ન હરણ લંબોદર નામ તમારું,
સહુ કરતા સેવ, સિધ્ધી બુદ્ધિના સ્વામીને હૈડે ધારું. (ટેક.)

ગજમુખ સનમુખ થાઓ સ્વામી,
ધણું રૂપ ધણું ન મળે ખામી,
દુઃખડાં ટાળો અંતરયામી.—દુંદાળા. ૧.

મુખડું સીંદુરે છે રાતું,
લાડુડા સુંદ વડે ખાતું,
તારું રૂપ દીસે છે મદમાતું.—દુંદાળા. ૨.

માથે મુગટ હીરા ચળકે,
તે ભાલ શશી ઉજવળ અળકે,
મુકતાકળ ખે કાને લટકે.—દુંદાળા. ૩.

તારા ચાર લુજ છે રૂપાળા,
કમંડળ, શરસી તે માળા,
ચેચે કર પંક જપે માળા.—દુંદાળા. ૪.

ઉંદર વાહન છે રૂપાળું,
તે કાજળપે દીસે કાળું,
તારા રહે કમળમાં રહેનારું.—દુંદાળા. ૫.

(૧૨)

તારી રિધ્ધી સિધ્ધી છે બે નારી,
તે ક્ષેમ કુશળની છે સારી,
તારી વાણી દીસે છે રૂપાળી.—દુંદાળા. ૬.
મંડળ સેવક છે તારં,
તારા હૃદય કમળમાં રહેનારં,
સદા નીતિએ પ્રકાશ દેનારં.—દુંદાળા. ૭

—;0;—

(૨)

શ્રી નવદુર્ગાનો ગરબો.

રંગે રમે આનંદે રમે રે, આજ નવદુર્ગા રંગે રમે રે.
આદીતે આવ્યા અલખેલી, મંડપમાં મતવાલી ભમે રે.—આજ.
શોભે શણુગાર માને અંગે સુહાવે, હીરલા રતન માને અરણ્યા સમે રે.—આજ.
મંગળવારે માજી છે ઉમંગમાં, ચાચર આવીને ગરબે રમે રે.—આજ.
બુધવારે માજી બેઠા બીરાજે, રાસ વિકાસ માને ગાયો ગમે રે. આજ.
ગુરવારે આઘ ગરબે રમે છે, ચંદન પુષ્પ તે માને ગમે રે.—આજ.
બુધવારે માજી ભાવ ધરીને, બ્રાહ્મણ જમે તે માને ગમે રે.—આજ.
શનીવારે મહાકાળી થયા છે, ભિક્ષા ભોજન મન ગમતાં જમે રે.—આજ.
વલ્લભ કહે માને ભાવે ભજોને, રાસ વિકાસ માને ગાયો ગમે રે.—આજ.

—;0;—

(૩)

ચાંચરનો ગરબો.

રંગમાં રંગમાં રંગમાં, બાળી બહુચર ખેલે રંગમાં.
અંગે બાળીને લીએ રંગ તાળી, ચઢકાર ચઢકાર ચંભમાં રે.—બાળી.

અનેક અસુર માએ સંહાર્યા, શોભા બની માના સંગમાં રે.—બાળી.
 શોળે શણગાર માના અંગે સુહાવે, નફી ચુની જડી છે માના નંગમરિ.—બાળી.
 ચાંચર આગળ છંદજ ખોલે, ગરબે રમે છે આનંદમાં રે.—બાળી.
 ચુવા ને ચંદન કેસર કરતુરી, અખીલ ઉડે આનંદમાં રે.—બાળી.
 ચોસઠ જોગણીમાં ચાંચર ખેલે, ગરબો ગાયો આનંદમાં રે.—બાળી.
 વલ્લભ કહે માને ભાવે લખેને, જઈ નાહ્યા તે ગંગમાં રે.—બાળી

—:૦:—

(૪)

દેત્યોને રણમાં રોળ્યાને ગરબો.

દેત્યોને રણમાં રોળ્યા રે,
 આજ દેત્યોને રણમાં રોળ્યા.
 માર્યો તે મહીસાસુર મતવાળો,
 ચંડમુંડ ચપટીમાં ચેળ્યો રે.—આજ.
 શુંભ નીશુંભ તણાં શીરજ છેઘાં,
 ધુત્ર લોચન ધધેર્યો રે.—આજ.
 બોંચ પડ્યો કરે હોંકારા,
 ત્રીશુળ ઉપર તોળ્યા રે.—આજ.
 નવખંડમાં માએ નગરજ કીધી,
 અપ્પર લઇને ખોળ્યા રે.—આજ.
 બ્રહ્માણી, ઈંદ્રાણી, મહેશ્વરી મળીને,
 મઘના પ્યાલા ટોળ્યા રે.—આજ.
 દ્વાદશ દિવસે માએ જગનજ કીધો,
 હવનમાં લઇને હોમ્યાં રે.—આજ.
 કહે વલ્લભ તારો પાર ન ગાણું,
 બોતેર કાટી દેત્ય ખોળ્યા રે.—આજ.

(૧૪)

(૫)

૬

શ્રી આઘશકિતનો ગરબો.

આઘશકિત તુજને નમુંરે બહુચરી, ગણપત લાગું પાય,
દિન જાણી દયા કરોરે બહુચરી, મુખે માગું તે થાય.-૧.
વાણી આપોને પરમેશ્વરીરે બહુચરી, ગુગ તમારા ગવાય,
ચોસઠ બેનો મળી સામટીરે બહુચરી, કરતાં તે નીલ વિલાસ.-૨.
સંખલપુર ગામ સોહામણુંરે બહુચરી, ત્યાં તમારો વાસ,
સર્વ મળી કીધો સ્થાપનારે બહુચરી, હરાવ્યું બહુચર નામ.-૩.
સામસામા બે ઓરડારે બહુચરી, સોનું ઘડે સોનાર,
ઘડીઆં બાબુબંધ બેરબારે બહુચરી, ઘડીઆં એકાવન હાર.-૪.
પ્રથમ ચરીત્ર તમે કર્યાંરે બહુચરી, માર્યાં તે મહીસાસુર,
રક્ત નેણુ કરી મારીબોરે બહુચરી, રક્ત ચલાવ્યાં પુર.-૫.
માર્યાં તે મૃગ બોલાવ્યા તે બહુચરી, આરાસુર તણું ગઢમાય,
શુંલ નીશુંલ હાથે હણ્યારે બહુચરી, માર્યાં તેને પલમાય.-૬.
ઘોડીમાંથી ઘોડો કળે બહુચરી, સ્ત્રીમાંથી પુરુષ,
હવે હૈયું નથી હાલતુંરે બહુચરી, કઠણ આવ્યો કળીકાળ.-૭.
ધર્મ ગયું ધરણી ધરીરે બહુચરી, પુન્ય ગયું પાતાળ,
હોમ હવન ત્યાં થાયછેરે બહુચરી, શ્રીશ્રી ધણેરાં હોમાય.-૮.
બ્રહ્મવેદ ભણાય છેરે બહુચરી, આનંદ ઓચ્છવ થાય,
કર જોડીને વિનવુંરે બહુચરી, વલ્લભ તારો દાસ.-૯.
સદા સેવક છે તાહરોરે બહુચરી, રાખો ચરણની પાસ,
ચરણ પખાળી તુજને નમુ બહુચરી, વધકુંઠે રાખો વાસ.-૧૦.
મંડળ ભજે સદા તુજને હો બહુચરી, દેજો શુભ મતિ સાર,
ગાય, શીખે ને સુણે સાંભળેહો બહુચરી, બહુચર પુરે વાસ.-૧૧.

(૧૫)

(૬)

શ્રી દેવીનો ગરબો.

દેવી દરશન દેજો દા'ડી દા'ડી,	જગત જોગ માયારે.—ટેક
અંબા જોજો આંખ ઉઘાડી,	જગત જોગ માયારે.
નવ નોરતાની રાત આવી,	જગત જોગ માયારે.
તે તો જોતાં મારે મન ભાવી,	જગત જોગ માયારે.
શકિત ગરબે રમવાને આવો,	જગત જોગ માયારે.
નિત્ય નવા નવા રંગ જીલાવો,	જગત જોગ માયારે.
દેવી બહુ રૂપે બિરાજો,	જગત જોગ માયારે.
સદા સેવકના શીર પર છાજો,	જગત જોગ માયારે.
દેવી માયા રૂપે મંમાયા,	જગત જોગ માયારે.
દેવી ચૈદ બ્રહ્માંડ નીપાયા,	જગત જોગ માયારે.
દેવી કૃષ્ણ રૂપે થયા કાળી,	જગત જોગ માયારે.
દેવી દીસો છો જીગમાં દયાળી,	જગત જોગ માયારે.
વાળાં વાગે ને કાનવર નાચે,	જગત જોગ માયારે.
તેની ધુન ગગન લગી ગાજે,	જગત જોગ માયારે.
ડે તાળી તણા પડછંદા,	જગત જોગ માયારે.
નગ પહારે પૃથ્વી પડે,	જગત જોગ માયારે.
સમ પાતાળે શેષ ગગડે,	જગત જોગ માયારે.
દેવી બહુ રૂપે બહુ બાળા,	જગત જોગ માયારે.
દેવી કાપોની માહે કરી જવાળા,	જગત જોગ માયારે.
દેવી ત્રાસ ત્રસંદીયું જલ,	જગત જોગ માયારે.
દેવી ચાલો છો ગદગદી ચાલ,	જગત જોગ માયારે.
દેવી નાકે તે નીરમળ મોતી,	જગત જોગ માયારે.
દેવી ચંચળ નયણે જોતી,	જગત જોગ માયારે.

(૧૬)

દેવી હાર તે હાડે જહેકે, જગત જોગ માયારે.
 ઘણાં પુષ્પ અનુપમ જહેકે, જગત જોગ માયારે.
 દેવી ધમધમ ધુધરા વાગે, જગત જોગ માયારે.
 તેની ધુન ગગન લગી ગાજે, જગત જોગ માયારે.
 ફરે કુદરી ને દીસે રૂડી, જગત જોગ માયારે.
 માને હાથે સોનાની ચુડી, જગત જોગ માયારે.
 દેવી સંવત અઢાર ઓગણચાલો, જગત જોગ માયારે.
 દેવી સનમુખ સહુને નિહાળો, જગત જોગ માયારે.
 દેવી આસો માસને બીજ અજવાળી, જગત જોગ માયારે.
 બ્રહ્મવારે સહાય થયા કાળી, જગત જોગ માયારે.
 રાસ ગાયો મન ઉલ્લાસે, જગત જોગ માયારે.
 છંદ ગાયો તે શીવરામ દાસે, જગત જોગ માયારે.
 નવરાત્રીના શુભ દિન માહે, જગત જોગ માયારે.
 લકિત કીધી તે મંડળે લલીલાતે, જગત જોગ માયારે.
 શુભ મતિ દેખે અમોને ઉલ્લાસે, જગત જોગ માયારે.

—;0;—

(૭)

શ્રી મહાકાળી સ્તવન.

ચલ્લુછરાજ મહાકાળી પરતાપે રાજ કરે છે,
 મા, ઉપર બાવ, દૈયતને સુખ કરવા ધ્યાન ધરે છે.
 ચંપક નગરી ત્યાં રાજે છે, ત્યાં મહાકાળી બિરાજે છે,
 જસની નોખત ઘણી વાગે છે.—ચલ્લુછ.
 દરવાજા સુંદર છે સારા, કોહા અમરૂખ મેલ્યા સારા,
 તે દેખીને શત્રુ હાર્યા.—ચલ્લુછ.

(૧૭)

કૃષ્ણાના મહેલ ઘણા સારા, ફરતી ધુંધટડાની ધારા,
ત્યાં સંઘ ઉતર્યા કંસારા.--ચલ્લુજી.

સુરજ પોલ સુરજ સરખી, એવી શોભા નવ નીરખી,
મહાકાળીની મોટી દ્રષ્ટી —ચલ્લુજી.

ત્યાં દુધ સરોવરના પાણી, જલમાં કાંઈ ન મળે એંધાણી,
એવી શોભા મેં નવ જાણી.—ચલ્લુજી.

તારા દાસ સદા મંડળ કહે છે તે સદા મુંઝામું રહે છે,
તેને મા આશીશ બહુ તો દે છે.—ચલ્લુજી.

—:૦:—

(૮)

શ્રી હરસીધ્ધ માતાજી સ્તવન

ધન ધન હરસીધ્ધ ઉજ્જન માય કે, વર્ણન શા કરે લોલ,
માજી તારા મંડપ દરશન જોઈ કે, મન મારાં હરિારે લોલ.—૧

સીંધીઓ દોલતરાવ સમશેર કે, જીત્યો આપથીરે લોલ,
જેપુર, જોધપુર જુદી કોટ કે, દેશ લીધા ઘણારે લોલ.—૨

લીધા લાહોર ને મુલતાન કે, તેમાં નહિં મણારે લોલ,
ઘેરો પુના ઉપર તાણ્યો કે, વર્ણન તે તણ્યારે લોલ.—૩

પુને બાજરાવ તખ્ત બેઠો કે, હમણાં આ ઘડીરે લોલ,
એવો તરવારે જશ આપ્યો કે, હરસીધ્ધ માવડીરે લોલ.—૪

ધન ધન હરસીધ્ધ ક્ષીપ્રા માત કે, વાસો ત્યાં વર્યારે લોલ,
પાડ્યું પરદુઃખ લાંજન નામ કે, કારજ તેના સર્ચારે લોલ.—૫

આવ્યો આશ્વીન ફેરો માસ કે, રમવા નીસર્યારે લોલ,
પેર્યાં ચરણા ચોળી ચીર કે, લેધો લાઇનેરે લોલ.—૬

કંઠે મુકતા ફળનો હાર કે, છે નવસારનોરે લોલ,
 ત્યાંથી ઉડ્યાં હરસીધ્ધ માય કે, ભટની પોળમાંરે લોલ.—૭
 આવી વસીયાં દેરામાંય કે, જમણી ઓળમાંરે લોલ,
 દેહરં દશ દહાડામાં કીધુ કે, સૌ ટોળે મળીરે લોલ.—૮
 આણ્યું ઇંટો ચુનો સાર કે, છોષ ચુના કળીરે લોલ,
 શીવ માકાળેશ્વર મહારાજ કે, દેહરામાં વસ્યારે લોલ.—૯
 ધન ધન લોક તણું ધન ભાગ્ય કે, શીવજીએ દયા કરીરે લોલ,
 આવ્યો આશ્વીન કેરો માસ કે, પડવો શુભ મતીરે લોલ.—૧૦
 કીધા નવે નીવેધાં સાર કે, જમીઆં ત્રણે મળીરે લોલ
 સામાન વેગે કીધો ત્યાર કે, કોષ જાણે નહિરે લોલ.—૧૧
 એવો હરસીધ્ધનો પરતાપ કે, ત્યાં ખુટે નહિરે લોલ,
 આઠમ નવરાત્રીને દહાડે કે, હવન હોમ થાયછેરે લોલ—૧૨
 નાળીએર સોપારીને ચુંદડી કે, ધત હોમાય છેરે લોલ,
 જે કોષ માનો ગરબો ગાય કે, તેને સુખ આપશેરે લોલ—૧૩
 આપે પુત્ર કેરી જોડ કે, અંધાવે માજી પારણારે લોલ,
 કર જોડીને કહે સૌ દાસ કે, ઉપલેટમાં વસ્યારે લોલ.—૧૪
 માજી તમે તમારં જાણો કે, મંડળ જાણે નહિરે લોલ,
 સૌ કરે અરજ તમારી કે, ફળ આપો ઘણુંરે લોલ. - ૧૫

—::—

(૯)

શ્રી બહુચરાનું સ્તવન.

મારી બહુચરા બાધરેમાં, એક દિન આજી આનંદમાં—મારી૦
 મારી બહુચરા બાધરેમાં, બહુચરાજી બહુ સુખ સ્કંધમાંરે.
 મારી બહુચરા બાધરેમાં, પ્રતિપદા તે આસુ તણીરે,
 મારી બહુચરા બાધરેમાં, સવારે ઉડ્યાં શીરોમણીરે.

મારી બહુચરા આધરેમાં, માત મારજન કરવા ગયારે,
 મારી બહુચરા આધરેમાં, વસ્ત્ર આભુષણ મંગાવીઆરે.
 મારી બહુચરા આધરેમાં, ઘણાં ઘણાં રંગ માએ ધયારે,
 મારી બહુચરા આધરેમાં, મારજન કરીને ઘેરે આવીઆરે.
 મારી બહુચરા આધરેમાં, જાલ અથુકે શોભે ચુંદડીરે,
 મારી બહુચરા આધરેમાં, મુખમાં લયારે માએ બીડલાંરે.
 મારી બહુચરા આધરેમાં, ગરબા રમવાનું માએ મન ધયુરે,
 મારી બહુચરા આધરેમાં, ચોસક બેનુને તેડાવીઆરે.
 મારી બહુચરા આધરેમાં, કુંકુમ છાંટીને કાગળ લખીઆરે,
 મારી બહુચરા આધરેમાં, કાગકાગ વેગે વહેલા આવજોરે.
 મારી બહુચરા આધરેમાં, કાગકાગ ઉપર કાગળ લખીઆરે,
 મારી બહુચરા આધરેમાં, સાથે તુળજને તેડી લાવજોરે.
 મારી બહુચરા આધરેમાં, ચેસક બેનુ વેગે આવીઆરે,
 મારી બહુચરા આધરેમાં, નોરતાંના નવ દિવસ આવીઆરે.
 મારી બહુચરા આધરેમાં, માએ મુનીને તેડાવીઆરે,
 મારી બહુચરા આધરેમાં, સહસ્ત્ર અદાશી રૂપિ આવીઆરે.
 મારી બહુચરા આધરેમાં, મુની કદ કે માત શું કહોરે,
 મારી બહુચરા આધરેમાં, નોરતાંના નવ દિવસ અહિં રહોરે.
 મારી બહુચરા આધરેમાં, હું રે નવરાત્રી કરું રીતસુરે,
 મારી બહુચરા આધરેમાં, ખંતે થઇને કહું ખરે.
 મારી બહુચરા આધરેમાં, મૃતિકા મંગાવી મુની જતોરે,
 મારી બહુચરા આધરેમાં, સ્થાપન કીધું તે કુલનું ભણુરે.
 મારી બહુચરા આધરેમાં, સાવ સોનાનો ગરબો કર્યોરે,
 મારી બહુચરા આધરેમાં, જવના જવારા માએ વાવીઆરે.
 મારી બહુચરા આધરેમાં, ગંગાજળે તે સીંચાવીઆરે,
 મારી બહુચરા આધરેમાં, માણેક મોતીની માં વી કરીરે.

મારી બહુચરા બાધરેમાં, ચોક ચાંચર આણી ધરીરે,
 મારી બહુચરા બાધરેમાં, ગરબે રમવાને સહુ આવીઆરે.
 મારી બહુચરા બાધરેમાં, આઘ સ્થાનક સરવે લાવીઆરે,
 મારી બહુચરા બાધરેમાં, હંદ ઉપાડ્યા જેમ શોભતારે.
 મારી બહુચરા બાધરેમાં, માથે તે ગરબો ઓપતારે,
 મારી બહુચરા બાધરમાં, બાધા પીધા તે કલ્લોલશુંરે.
 મારી બહુચરા બાધરેમાં, મુખડા ભર્યા તે તંબોળશુંરે,
 મારી બહુચરા બાધરેમાં, તાળી પડે તે એક તાલમાંરે.
 મારી બહુચરા બાધરેમાં, દૈત્ય ઉપાડ્યો એક સાનમાંરે,
 મારી બહુચરા બાધરેમાં, બાધા પીધા તે ભલી ભાતસુંરે.
 મારી બહુચરા બાધરેમાં, શીખ કરી તે સનમાનસુંરે,
 મારી બહુચરા બાધરેમાં, તમ પરતાપે ગરબો ક્યોરે.
 મારી બહુચરા બાધરેમાં, ભટ વલભ તાગે ખરોરે,
 મારી બહુચરા બાધરેમાં, પ્રીતે કરીને માયો ખરોરે.

—:૦:—

(૧૦)

રાવણુ મંદોદરી સંવાદ.

હો રાણાજી રામની સંગાથે રાઝ ન કીજીએ,
 કહે મંદોદરી રઘુવીર કેરા ચરણો ધોધ ધોધ પીજીએ.
 એને બ્રહ્માદિક સુખ આપે છે,
 એના ચાર વેદ ગુણુ ગાયે છે,
 મોટા મુનીવર સરખા ગાયે છે.—હો રાણાજી.
 એને ચરણે રજ અહલ્યા તારી,
 એ નારી વધકુંઠ સીધાવી,
 એવા સમ નામ પર હું વારી.—હો રાણાજી.

એણે બળી પાતાળ સાંધ્યો કેવો,
 જી રઘુનીરને તમે સેવો,
 એણે વામન વેષ લીધો કેવો.—હો રાણાજી.
 મને પાછલી રાતનું સ્વપ્ન થયું,
 જાણે રાવણ કેરું રાજ થયું,
 પેલા વીજીક્ષણનું કાજ થયું.—હો રાણાજી.
 તમે કહ્યું નમાને શું પાપી,
 સતી સીતા દગે પાછી આપી,
 તારાં દશ મસ્તક લેશે કાપી.—હો રાણાજી.
 હું જ્યાં જાઉં ત્યાં એ આવે,
 એ અનેક રૂપ લઇને આવે,
 એ આજ આવ્યો મારે દ્વારે.—હો રાણાજી.

હે મંદોદરી રામને નમવાનું મારે નીમ છે,
 શું સ્ત્રી કરો આદને અનાદે મારે એમ છે.

મારે સમુદ્ર સરખી ખાઇ છે,
 મારે કુંભકરણ લાડ લાઇ છે,
 મારે સવા લક્ષ્મ જમાઇ છે.—હે મંદોદરી.
 મારે ઔરાવત આકાશ વસે,
 મારે મૈરાવણ પાતાળ વસે,
 મારે ઈંદ્રજીતને કોઇ ન કસે.—હે મંદોદરી.
 મારે વાયુ આવી વાસીદુ કરે,
 મારે બારે મેઘ પાણીડા લરે,
 મારે રીઠ્ઠ સીઠ્ઠ રસોઇ કરે.—હે મંદોદરી.
 મારે અગ્નિ આવી અન્ન આગળ ધરે,
 મારે શીવજી આવીને અરજ કરે,
 મારે ઇન્દ્ર આવીને છત્ર ધરે.—હે મંદોદરી.

(૨૨)

મારે ચાંદો સુરજ દીવાઓ ધરે,
મારે કુખેર આવી ભંડાર ભરે,
મારે નારદ આવીને નૃપ કરે.—હે મદોદરી
મેં તે વિધાત્રીની ગત જાણી,
મેં તો નવે ગૃહ આધ્યા તાણી,
હું જઈ લાઘ્યો રાઘવ રાણી.—હે મદોદરી.
છેલ્લી શીખામણુ નાર તણી,
તારા રૂદે કમળમાં જોતી વળી;
ચૈત્ર લોકમાં શ્રી રામ ધણી.—હો રાણાજી.

—૦—

(૧૧)

શ્રી કૃષ્ણ જન્મ સ્તવન.

ગણપત લાગુંજ પાય,	ગરબો ગાવાનું મન ધયુરે,
સમરં શારદાજી માય,	વાણી વીજણી ઓચરે.
વાસુદેવ ફરી નાર,	જેનું નામ છે દેવકારે,
પામી દેવ મોરાર,	આદ્ય અંગા સેવા થકારે.
જેનો વીરો કંસરાય,	મથુરા પુરીનો રાજાઓરે,
કાલ્યો ભગીનીનો વંસ,	મૂરખ મનમાં ન લાજાઓરે.
તેને માર્યાં ખટ આળ,	હૈંડે હિંસાથી નવ ડ્યોરે,
સમે આવી પહોંચ્યો કાળ,	કુંભ પાપે પુરો ભયોરે.
દેવકી ભજે ભયવાન,	સુધ્ધ લેશે વધકુંઠ ધણીરે,
વીનંતી સુણજો હરી કાજ,	મુજ આશ છે તમ તણીરે.
સામુ જોયું વિશ્વધાર,	દિન જાણી દયા કરીરે,
થયો અણગો અવતાર,	પુણ્ય પ્રગટ્યા ત્યાં શ્રી હરીરે.

જાણે કોટી ઉગ્ગા ભાણુ,
 તેને કરીએ પ્રણામ,
 એમ બોલ્યા વાસુદેવ,
 તે લઇ ચાલ્યા તતખેવ,
 ગોકુળ મેલ્યા મહારાજ,
 જમનાજીએ દીધો માર્ગ,
 વાસુદેવ આગ્યા ઘેર,
 મૂક્યા હતા રખેવાળ,
 તે સૌ પામ્યા નીંદ્રાય,
 બાળ પ્રગટ્યું ધરમાંય,
 ક્યાં છે દેખાડોને જાળ,
 ખોળે મૂકી તત્કાળ,
 વીજળી ઉડી આકાશ,
 વાણી બોલી પ્રકાશ,
 થયો રાબો કંશરાય,
 પછી વિચાર્યું મનમાય,
 દેવકી ને વાસુદેવ,
 ત્યાંથી ચાલ્યા તતખેવ,
 માતા જશોદાને ઘેર,
 તરીઆ તોરણ બંધાય,
 કહે નંદજી તાત,
 હરખે આંસુ આગ્યા પાંચ,
 દુઃખડે વરસ્યા છે મેઘ,
 મંદીર રંજ્યા મહારાજ,
 પુત્ર પામી સુખત,
 કહે નંદજી તાત,

એવું તેજ ત્રીકમ તણુંરે,
 ધ્યાન ધરીએ પરીભ્રમનુંરે.
 રખે વાત જાણી પડેરે,
 ગોકુળ ગામને ગોંદરેરે.
 ત્યાંથી લીધી છે વીજળારે,
 શેષ નાગે છાયા ધરીરે.
 સેજે મુકી છે દીકરીરે,
 સેવક સઘળા આયુષ ધરીરે.
 વાણે વાત જાણી પડીરે,
 કંસે આગ્યો ઘોડે ચડીરે.
 તેના મારી કટકા કશરે,
 કંસે મારવાનું મન ધયુરે.
 બળ તેણે કીધું બાણુરે,
 તારો વેરી ગોકુળ ભણીરે.
 વીણું મોઢું લઇને ગયોરે,
 કોક શત્રુ પેદા થયોરે.
 કાળાગૃહમાં તે નાખીઆરે,
 ઘોડે પાખર નાખીઆરે.
 નાટા રમત ચાય છેરે,
 માનુંની મંગળ ગાય છેરે.
 મુજ ભાગ્ય ઉદય થયોરે,
 પ્રભુજીએ દયા કરીરે.
 સાકર કેરા કરા પડ્યારે,
 કુમ કુમ કેરા દીધા હડારે.
 વાળાં વાગે બહુ ભાતનારે,
 ભામણાં લઉં અંઆ માતનારે.

આવ્યા ચારણને ભાટ,
 ગોકુળ થયું ધેંધાટ,
 મોતીડે ભસવોને થાળ,
 વાળે મૃદંગને તાળ,
 માનો મોટો મહીમાય,
 પુંજ લાગે છે પાય,
 પુત્ર તેડી ઉછરંગ,
 અંબા થયાં છે પ્રસન્ન,
 એ છે અનાથનો નાથ,
 માએ મુકીઓ શીર હાથ,
 થશે પૃથ્વીનો બુપ,
 ક્રોધ કારણ વસાત,
 સગે સઘળી વૃજનાર,
 બાળ ચરિત્ર અનેક,
 પાર પામે નહિ શેષ,
 પહેર્યા પીતાંબર સાર,
 કેડે ગુંગનો હાર,
 શીર પર બાંધ્યો છે મોર,
 વાલો કરે છે કલોલ,
 ગાયો ચારે છે ગોપાળ,
 વાગે વેણું રશાળ,
 વળી શા કરં વખાણુ,
 રાધા ફરે છે પ્રાણુ,
 નવલ નંદ કીશોર,
 નેણું મલકે ચકોર,
 ગાયો ગોકુળનો છંદ,
 ગોપી પામી આનંદ,

દાન પુન કીર્ધાં ધણારે,
 અંબા મા દે વધામણારે.
 ગાગર બેડાં ચડાવીઆરે,
 મંદીર માતાને આવીઆરે.
 પૂજા બહુ વીધે લાવીઆરે,
 મુકતા ફળે વધાવીઆરે.
 માને ચરણે નમાવીઆરે,
 બોળે બેસાડી રમાડીઆરે.
 અડખડ મનથી હસેરે,
 એથી સુખીયાં થસેરે.
 પ્રભ સઘળીને પાળશેરે,
 શોક સરવેના ટાળશેરે.
 તેની માંહે મુકુંદજીરે,
 એક જીવ્યાથી શું કહુરે.
 અકકલ ગતિ તેની શું કહુરે.
 કરમાં ગૃહી છે લાકડીરે,
 પાયે ચડવાને ચાંખડીરે.
 ખાંધે નાંખી છે કામળીરે,
 સુરત જોતાંમાં શામળારે.
 લીલા રચી વંદાવનમારે,
 પેઠા રાધીકાના તનમારે.
 દાણ લે છે તે દહીં તણુરે,
 વીલો મુકે ન એક ક્ષણુરે.
 રાસ રમત માં રીઝયા ધણુરે,
 સુંદર વન શોભામણુરે.
 વીત્યા વરસ અગીયારમારે,
 વા લા જી ના વી હા ર માં રે.

જેના પ્રાકૃમ અપાર,	વેદ વ્યાસની વાતમારે,
કેતાં થાય વિસ્તાર,	વાંચે વેદ પુરાણમારે.
પછી માર્યો કંસરાય,	કેશ ઝાલીને પછાડીઓરે,
તેના ઉઠા છે હંશ,	સેજે સ્વર્ગ પહોંચાડીઓરે.
થયો મથુરાનો રાય,	માત તાતને ધાડાવીઓરે,
આનંદ ઓછવ થાય,	સ્વજન સરવે તેડાવીઓરે.
સન્યા શોળ શણુગાર,	રાજપુત્ર ને પટરાણીઓરે,
મહીમાં વધ્યો અપાર,	વેદ શાસ્ત્ર પુરાણમારે.
વધાવ કહ્યો નવ જન્ય,	હાથી ઘોડાને પાલખીરે,
સુંદર સન્યા શણુગાર,	મદન મોહન સવા લખીરે.
બોલ્યા દેવકીજી માત,	જેતો માન્યાં છે નોરતારે,
પછી આગ્યા છે નવરાત્ર,	રૂપી ગોરને તેડાવીઓરે.
અંબા તેડ્યા છે ઘેર,	પોતી સરવેની કામનારે,
પુજા કીધી બહુ પેર,	પગે લાગે લગી લગીરે.
મોટા કીધા છે હોમ,	પાઠ કરે અંબા માતનારે,
પારણાની છે નોમ,	ભોગ નાના વીધી ભાતનારે.
માંડવી ની શોભાય,	ગરબે રમે છે સુંદરીરે,
શ્રીફળ વસ્ત્ર અપાય,	જેવા બેઠા છે શ્રી હરિરે.
પોચ્યા દેવકીના ક્રોડ,	નુન્ય એકે ન વાતનીરે,
ઉભા કરે છે કર જોડ,	દાસ દલપતની વીનતિરે.
પુર્યા મનડાના ક્રોડ,	સજ્જન તેડાવો દુરથીરે.
ટાળો અસુરોનો શોર,	સુખો મોકલો હનુરથીરે.
ગરબો શીખે સુણે ગાય,	શીશનામે અંબા માવડીરે,
તડે ત્રીજીવન રાય,	આશા પુરે અંબા માવડીરે.
મંગળ ગરબો સૌ ગાય,	સેવા માગે છે માતનીરે,
આનંદ પુરો હૈયામાં,	ગુણ ગાયે ઉમંગથીરે.

(૨૬)

(૧૨)

શ્રી મહાકાળીનો ગરબો.

માજી તું પાવાની પટરાણી,	ભવાનીમાં કાળકારે	લોલ,
માજી તારે કુંગરડે ચડવું કે,	અતિ ઘણું દોહણું	લોલ.
માજી તારાં મંડપના દરસન કે,	કરવાં સોહયલાં	લોલ,
માજી તારે દામોદરજી કુંડ કે,	પરજો પેદા થયો	લોલ.
માજી કાંઈ ગજો મનુષ્યના હાર કે,	માને સહુ માનવી	લોલ,
માજી તારા કુકડીઆ દશવીશ કે,	જઈ વનમાં ચરે	લોલ.
તેને મુગલે મારી ખાધા કે,	ખોલાવ્યા પેટમાં	લોલ,
માજી તારા સેવકીઆ દશવીશ કે,	બે ભાગી ગયારે	લોલ.
માજી તારા બાળપણનો બેલી,	બુઢીઓ બેસી રહ્યો	લોલ,
માજી તારે કાંખી કડલાં જોડ કે,	જાજરી ઝમઝમે	લોલ.
માજી તારે અણવટ વીછીઆં પાયકે,	ધુધરા ધમધમે	લોલ,
માજી તારે દશે આંગળીએ વેઢ કે,	પોચાં વરવરી	લોલ.
માજી તારે સરવણુ ઝણુકે ઝાલ કે,	કંઠે હાર શોભતો	લોલ,
માજી તારી દીલડી તપે લલાટ કે,	સેંથો પૂર્યો શોભીતો	લોલ.
માજી તારે નાકે નકવેસર કે,	માની શોભા બહુ બની	લોલ,
માજી તમો સન્યા શણુગાર કે,	રમવા નીસર્યાં	લોલ.
પીતાજીને ઘેર ચતુરા નાર કે,	કાળકા શું બેનપણું	લોલ,
બેની મારે ગરબે રમવા આવો,	ભવાની કાળકારે	લોલ.
પીતાજીને રાણીયું રમે ચાર કે,	આઠમું એ કોણુ રમે	લોલ,
પીતાજીએ રાણીને પૂછી જોયું કે,	એ નાર કોણુ રમે	લોલ.
પીતાજીએ દીલ વિચારી વાત કે,	કાલ ઓડા આંધણું	લોલ,
અંબાજી વલીઆ એકાએક,	જાલ્યો માનો છોડ્યો	લોલ.

માગ માગ પાવાના રાજન કે, ત્રુપ્તમાન હું થઈરે લોલ,
 માગું માગું એટલું વરદાન કે, મોલે પધારજોરે લોલ.
 ફટફટ પાવાના રાજન કે, એ શું ખોલીઓરે લોલ,
 મામ માગ ઘોડાની ઘોડાળ કે, હસ્તી જીલતારે લોલ.
 મામ માગ અંધને ભંડાર કે, ખગ્ગના અતિ ધણારે લોલ,
 માગ માગ પુત્રને પરીવાર કે, અંધાવું ઘેર પારણારે લોલ.
 માગ માગ ઘેલુડી યુગ્ગરાત કે, બાણું લાખ માળવારે લોલ,
 માગું માગું એટલું વરદાન કે, મોલે પધારજોરે લોલ.
 ફટ ફટ પાવાના રાજન કે, પાવો તારે પાપે ગયોરે લોલ,
 મુઠમતી તું થયો રાજન કે, હું દેવી કાળકારે લોલ.
 અંબાજી થયા છે અલોપ કે, પીતાજીએ હાથ ધાર્યારે લોલ,
 માજીએ લીધો ચારણનો વેશ કે, નાયબપણે પોતે થયારે લોલ.
 માજીએ લશ્કર લાંકા લાખ કે, મુગલ દત્તનારે લોલ,
 પોઠમાં ભરીઆ મુગલ દધત્ય કે, પાવાગઢ પરવાર્યારે લોલ.
 પોજે આંધળીઓ દરવાન કે, પૂછવા લાગીઓરે લોલ,
 કોને ભાઈ કયાંથી આવી પોઠ કે, પોઠમાં શું ભયુરે લોલ.
 પોઠમાં ભયાં આંખ સાખ કે, પીતાજીને ભેટજી છેરે લોલ,
 બુદ્ધીએ ત્યાંથી વરતી વાત કે, ભાલાં નાખીઓરે લોલ.
 ભાથા નાંખીઆં પોઠ માંધ કે, મુગલો નીસર્યારે લોલ,
 નીસર્યાં હસ્તીઆ હેખત ખાય કે, ખપર છે હાથમારે લોલ.
 કાળકાજી લેજો પેડેલો ભોગ કે, દરવાણી તમને ચડ્યોરે લોલ,
 મઠમાં ધાલ્યા મુગલ દધત્ય કે, પાવાગઢ પરવાર્યારે લોલ.
 માતાજીએ પાવે ચઢીને જોયું કે, દલ દીકું બહુરે લોલ,
 માથે દુધીયું તળાવ કે, તે સુકાઈ ગયુંરે લોલ.
 પીતાજીએ ખોદાવ્યા એ કુંડ, જળ માહી નવ રહ્યુરે લોલ,
 પીતાજીએ દલ વિચારી વાત કે, કાપ કાળકાનો થયોરે લોલ.

(૨૮)

પીતાળ જાળને લાગ્યા પાય કે, સ્થીર સ્થાપીઆરે લોલ,
અભુદ્ધિથી હું અત્તાની અંધ કે, માને નવ ઓળખ્યારે લોલ,
રોમું ચવટું ચાંપાનેર કે, કાળકાને પાયે પકુંરે લોલ,
નારા ગુણુ ગાય મંડળ સૌ કે, ચરણે રાખજોરે લોલ.

(૧૩)

શકતીના શણુગારનો ગરબો.

પ્રથમ પાર્વતીના પુત્રને પાયે નમુંરે લોલ.
દીન બાણી દીયો વાણી સહુને ગમેરે લોલ.
સરસ્વતી તણું ચરણુ પ્રતાપથીરે લોલ.
નવે નીધરીધ આપો આપથીરે લોલ.
કરં ગાન ધર ધ્યાન બહુચરા તણુંરે લોલ.
કેરો સાર વારંવાર શું કહું ધણુંરે લોલ.
આજ બહુચરાળ માત ગરબે રમેરે લોલ.
સુરનર મુનીવર સહુને ગમેરે લોલ.
માળરૂપ રાધકા થકી ધણું ગણીએરે લોલ.
કાટી કામ શશી સૂયંતી છખી હસીરે લોલ.
રતી રોહીણી રંનાદે આદી સુંદરીરે લોલ.
પલક પલવટે ઉભા રમા પુરંદરીરે લોલ.
વેણુ વાસુકી સરીખી શીશ રાજતીરે લોલ.
ક્ષુદ્ર ધંટ ગોફણાને મધ્ય ગાજતીરે લોલ.
બરી માથે મુગટ તે મલ્લ મુલ્યનીરે લોલ.
રાજે રાખડી રૂડી તે રત્ન તુલ્યનીરે લોલ.

પુત્રી ખેટલી સેંથે ભર્યોસમો પડ્યોરે લોલ.
 ચાક ચમરી શું ચોટલો કટી ચડ્યોરે લોલ.
 સ્વરણું સીંદુર આકાશ સર્વ સાપનારે લોલ.
 મોલ શોભીતા શણગાર સરવ નીપજ્યારે લોલ.
 કાને વલીયા જડાવ ઝાલ જુમખારે લોલ.
 નેતી મોતીએ પેરાવ્યાં લુખ્ય જુમખારે લોલ.
 સોના સાંકલી સરી શીકકી જડામણીરે લોલ.
 કાર તોરણ મોતીની દીસે દામણીરે લોલ.
 અરધ ચંદ્રમાં કપોલ શું કથીરે લોલ.
 ચૌદ ભુવન માંહી બહુચરા સમુ નથીરે લોલ.
 ભાલ લાલ કુંમકુંમની રાતડીરે લોલ.
 તપે ટીલડી કહી ન જાય ઘાટડીરે લોલ.
 ત્રીકુટી મધ્યે સીંદુરની ખીદી કરીરે લોલ.
 ચોડયા ચોખલા કપાલ લાલ શું ભરીરે લોલ.
 બ્રહ્મકુટી કમાન કાન કાર શું અડીરે લોલ.
 ચીરની લીલા વિદેહી કરે તે ધડીરે લોલ.
 આંખ ઉપમાં ને નવે કાષ્ઠ પલવટેરે લોલ.
 વરણ વરણવુરે જે અન્ય ઉપમાં ધરેરે લોલ.
 પદમ દીપક તાર તેજ ત્યાં ગળ્યારે લોલ.
 મીન ખીજન મૃગ માન મુકીને પળ્યારે લોલ.
 લક્ષ્મ ખેડિ કાંતી તીલકની લીલા જુએરે લોલ.
 ગોરા ગાલમાં ત્રીલોક મોહયા તાળુવરેરે લોલ.
 માહે રૂપ ધ્યુ બહુચરાજ બાલીએરે લોલ.
 ગૃહ ચાર રમા વેસરની વાલીએરે લોલ.
 ગુર હેમલાલ ભોમ બ્રહ્મ મુકતામારે લોલ.
 શની કીકીએ જણાય નેતાં જુકતામારે લોલ.

અધર બીજા પ્રવાલ લાલમાં મલીરે લોલ.
 દંત પંકિત જુકિત દાડમ ફેરી કળીરે લોલ.
 ચળકે ચુનીઓ જડાવ ભાવ રેખમાંરે ધોલ.
 વદન નીરખતાં ન આવે મીન મેખમાંરે લોલ.
 હાવ ભાવ શું કટાક્ષ નેન સેનનુરરે લોલ.
 ચીંછુક ચારવીંચ ઇંદુ ખીંદુ મેનનુરે લોલ.
 કંઠ કોકીલા કપોત જોત પતિનીરે લોલ.
 ભાનું જુગતી ને પ્રણામ તે ઉચ્ચો તણીરે લોલ.
 કોટે પુલમાલા ચંપાકળી ચમકતીરે લોલ.
 ઘણી ધુધરી અતીસે દીસે ધમકતીરે લોલ.
 મલે ધરેણું થયાં ધણું ધસુઅલેરે લોલ.
 કનક સાંકળી તુશીદિરાને ઝમણેરે લોલ.
 હીરા સાંકળાં પાસાની સેર ચારનીરે લોલ.
 મુકતા માલાને એકાવન હારનીરે લોલ.
 બે હમેલમાં હીરાના ઝખકારડારે લોલ.
 પારી જાતક ફેરી ચંદારના હારડારે લોલ.
 બહુ દંડ જુગમ સુંદ સરીખા સહીરે લોલ.
 હાથ હાથની હથેલીએ મચ્યાં મહીરે લોલ.
 અણી અદભુત અંગુઠા સંગ આંગલીરે લોલ.
 અનુમાનમાં આવે તે મગની ફળીરે લોલ.
 નખ વીસરાત દીવસે તારા તપેરે લોલ.
 અન્ય ઉપમાનો અર્થ વ્યર્થમાં ખપેરે લોલ.
 બાંહે બાબુઅંધ બેરીખાં ને પુમતારે લોલ.
 બાંધ્યા વાદળાં બન્યાં રહ્યાં ઝઝુમતારે લોલ.
 પ્રાણ ચુડલો પ્રમાણ ચતુર રંગનોરે લોલ.
 અતિ અરણ્ય તરણ દંત તે માતંગનારે લોલ

જહુકરમાં જડાવ લાલ લાંકણીરે લોલ,
 મધ્ય માણેક હીરાનો હાથ કાંકણીરે લોલ.
 હાથે પોંચીઓ જવાલી ભાળીકા ગણીરે લોલ.
 છલ છાપ આરશી અતી ઉમંગથીરે લોલ.
 ઉર ઓપતું રસાલ તે વીશાળશુંરે લોલ.
 કમળ કોશ કુચ અમમાં મહાલશુંરે લોલ.
 કચુકી કનક તાર હાર શું બનીરે લોલ.
 ચુવા ચંદન ચરચીત શોભે શોભતીરે લોલ.
 લેંધો બ્રાહ્મનો પેરો તરંગ જુજવેરે લોલ.
 કસબ કોર જેસ શાલું કસુંબે ચુવેરે લોલ.
 પેટ પોયણી પ્રમાણ ક્ષીર લંકણીરે લોલ.
 ઉદર ઉપર તે ત્રીવલી વલી રહીરે લોલ.
 નાભી કામળ પુલો કર્યા સુમારનોરે લોલ.
 ભર્યા વારી તે અખુટ ઇદું સારનોરે લોલ.
 કંઠે હેઠ હેઠ વાસો તે એકત્ર છેરે લોલ.
 અધો મુખનું અંડ કુળપત્ર છેરે લોલ.
 કેશ કીરીટ હરી નીતંબ સદલીરે લોલ.
 જંઘા જુગમ તે અધોમુખ કદલીરે લોલ.
 ચાર ચરણમાં ચીત્ર લખ્યાં છે ચો દીશેરે લોલ.
 પગ આંગળી વલ્યાં પંપાકલી જશારે લોલ.
 જરી જવક કટોરી હેમુ . નાનીયારે, લોલ.
 ઇંદુ બોંબને આકારે એડી પાનીઓરે લોલ.
 જેહર લંગર તોડને ધુંધરી તજેરે લોલ.
 વાગે નપુરને વીછીંબે ચુની ચજેરે લોલ.
 નયન કાજળ તે સાર્યાં કુમકુમ રોલશુંરે લોલ.
 મંદ હાસ્ય કરે મુખ ભર્યાં તંબોળશુંરે લોલ.
 ઠંડી ઠાઠ આડ રાખી શંખમારે લોલ.

બાળી બહુચરા કહ્લોલ કરે રંગમારે લોલ.
 કરે ગાન તાન પાત્ર હાથમારે લોલ.
 રમે રમક ઝમક સખી સાથમારે લોલ.
 દત્તે ધુંધટ ઝહી રહી રસાળીઆરે લોલ.
 એક એકથી લે હાથોહાથ તાલીઓરે લોલ.
 કેશ પાશ કશી વાળીઆ અંબોલડારે લોલ.
 ફરે પુદ્ડી ફરેને લે હંબોલડારે લોલ.
 અખંડ ખેલ ખેલે બાલી બહુચરા લોલ.
 ત્રણ દેવ લે છે વારણાં ફરી ફરીરે લોલ.
 વીણું વાંસડી વગાડે શબ્દ નાદશુરે લોલ.
 ડાક વાગે મહાદેવ મરગદશુરે લોલ.
 ધરી પાના પોથીઓ તે મહા ધુનમારે લોલ.
 બ્રહ્મા વેદ લણે મુખ ચારે ધુધમારે લોલ.
 પુષ્પ ચંદન વરસાવે વળી દેવતારે લોલ.
 અદ્વાસી સહસ્ત્ર રૂપી સદા સેવતારે લોલ.
 ગીરી સ્વેત તજ સેવક કાળે ધસીરે લોલ.
 કળી કાળમાં ચુવાલમાં આવી વસીરે લોલ.
 ભુર શુભેલ ભવાની કેરા બેદનેરે લોલ.
 આદ્ય મધ્ય અંતએ અગમ્ય વાદ વેદનેરે લોલ.
 આ અખંડ ગરબો ગાય જે કાદ માનવીરે લોલ.
 ચરણ ચરણને ઉચ્ચારે સ્તના જનહતીરે લોલ.
 નવે નીલ રીલ લીજએ ઓવારણારે લોલ.
 દેવ વાળંઆ બંધાવે દ્વાર પારણારે લોલ.
 મન મોહયા ગોખ ચાચર સોહામણારે લોલ.
 ભટ વલ્લભ મેવાડો માને લે ભામણારે લોલ.

(૩૩)

(૧૪)

શ્રી મહાકાળી સ્તવન.

પાવા તે ગદથી ઉતર્યા મહાકાળીરે
માં પરવરીઆં ગુજરાત પાવાનાળીરે
માં સોળે કરે શણુગાર મહાકાળીરે
માની ઓઢણી ઝાકઝમાર પાવાવાળીરે
માને કાંખી ને કડલાં શોભતાં મહાકાળીરે
માને ઝાંઝરનો ઝમકાર પાવાવાળીરે
માને દશે આંગળીરે વેદ પાવાવાળીરે
માને નાકે નકવેસર શોભતું મહાકાળીરે
માને ટીલડી તપે લલાટ પાવાવાળીરે
માને સેથે પુર્યો સીંદોરનો મહાકાળીરે
માને ચાંડલો વશીયલ નાગ પાવાવાળીરે
માં ચોસઠ ઝેનું તેડાવશું મહાકાળીરે
માં સાથે એકલ વીર પાવાવાળીરે
માં ઝુલના દડા તે હાથમા મહાકાળીરે
માં પરવરીઆં ગુજરાત પાવાવાળીરે
માં પાટણુ પરગણું તાહરું મહાકાળીરે
માં ગુરજર ખંડમાં ગામ પાવાવાળીરે
માં સનખલપુર સોહામણું મહાકાળીરે
માંને તેને ટાડે પુરનાસ પાવાવાળીરે
માં સરવે મળીને કરી સ્થાપના મહાકાળીરે
માજી માન સરોવર માંય પાવાવાળીરે
માં કુકડીઆને સજી કર્યાં મહાકાળીરે
માં થયા તે ઘડી અરવાર પાવાવાળીરે

માં કેસરી	વાધા	પેરીયા	મહાકાળીરે
માં લીધું	ભમર	ભાલું	હાથ
માં રમતા	રમતાં	નીસર્યાં	મહાકાળીરે
આવ્યા	માન	સરોવર	પાસ
માં સાથે	લશ્કર	માર	મહાકાળીરે
આવ્યા	માન	સરોવર	પાસ
માન	સરોવર	તલાવડી	મહાકાળીરે
તેમાં	ભરીઆં	નીરમળ	નીર
માં ઉતરીને	કીધાં	પોતીઆ	મહાકાળીરે
માંએ	નાહિને	પીધુ	નીર
માં ઘોડીનો	ઘોડો	થયો	મહાકાળીરે
માં	સ્ત્રીમાંથી	પુરૂષ	પાવાવાળીરે
માનો	પરતપો	ત્યાંથી	થયો
માનો	પૃથ્વીમાં	મહીમાય	પાવાવાળીરે
માં હિંદુ	કેરા	દેવતા	મહાકાળીરે
બળધારી	બહુચર	માય	પાવાવાળીરે
માં લીલા	તે રેળ	ફરફરે	મહાકાળીરે
આવી	મુગલ	કેરી	ફેળ
માં બહુચરમા	એમ	ખોલીઆં	મહાકાળીરે
અલ્યા	માં લઈશ	મારું	નામ
માં મુઘલે	વાત	મનમાં	ધરી
ચડ્યો	મુગલ	કેરી	ફેળ
માં	બહુચરમાના	મૃગલા	મહાકાળીરે
તે	તળીઆ	નાવા	માંય
કુકડીયા	ભોજન	કીધા	મહાકાળીરે

પછી ચડી તે માને રીસ,	પાવાવાળીરે.
માં મુવા તે મૃગલા બેલીઆ,	મહાકાળીરે.
મા અસુર તણું ઘટમાંય,	પાવાવાળીરે.
માં બહુચરમાં તમે કોપીઆં,	મહાકાળીરે.
પછે આઇ થયાં અસ્વાર,	પાવાવાળીરે.
માં ત્રીશુળ લીધું હાથમાં,	મહાકાળીરે.
માં અસુર તણો કીધો નાશ,	પાવાવાળીરે.
માં કુદી થોડો મારીઓ,	મહાકાળીરે.
માં હાથી પાડ્યો એક,	પાવાવાળીરે.
માં મોટો મુગલ એક મારીઓ,	મહાકાળીરે.
બીજા મુગલોનો નહિ પાર,	પાવાવાળીરે.
માં બળ કરી મુગલ મારીઆ,	મહાકાળીરે.
માર્યો પાચ્યાનો ભાણેજ,	પાવાવાળીરે.
માં સોમ થયું સૌ એકઠું,	મહાકાળીરે.
માં ચાલ્યા તે મુગલ પાસ,	પાવાવાળીરે.
તે મારું વાયુ નવ કયું,	મહાકાળીરે.
તેં હાથે વસાવ્યું વેર,	પાવાવાળીરે.
ત્યાં હાથ જોડીને આવીઆં,	મહાકાળીરે.
માને લળીલળી લાગે પાય,	પાવાવાળીરે.
માં સોનાના ઘડાવું કુકડા,	મહાકાળીરે.
માં લાવું મંડપ માંય,	પાવાવાળીરે.
માં તારું દેવળ ફરી ચણાવશું,	મહાકાળીરે.
માં ઉપર ઘોળી ધ્વજાય,	પાવાવાળીરે.
માં તારો ચાંચર સાધશું,	મહાકાળીરે.
કહે વલ્લભ કોડે બાંધશું,	પાવાવાળીરે.

(૩૬)

(૧૫)

થાળનો ગરબો.

સરસ્વતી માતને વીનવું,	ગણપત લાગું પાય,
મૈયા કરો મુજ માવડી,	સમરું શારદા માય.
આસો મહિનાં કરાં નોરતાં,	દશરા કરો દિન,
થાળ ભર્યો મેવા તણો,	ભાવે કરો ભોજન.
અંબા બહુચરા ને કાળકા,	હરસીદ ને હીંગળાજ,
બાકી તે ખીજી ભવાનીઓ,	સજી પોતાનો સાજ.
સોના સીંહાસન બેસવા,	શક્તીઓનો સાથ,
જુગતા જુગતી જોગણી,	બેઠાં બન્ને પાસ.
સજીઆ સોળ સણુગારમાં,	પહેર્યાં દક્ષિણ ચીર,
કનક કળશની જરીઓ,	ગંગા જમના નીર.
પેંડા પતાસા ને પુરીઓ,	ખાજ જલેખી સાર,
ચતુરાંએ કીધાં ચુરમાં,	ધેબર ગળ્યો કંસાર.
મોદીક મોદીક ચુરમાં,	મગદળ મેવા ઠોર,
બરશી બનાવી તરતની,	જમતાં ન પડે જોર.
ગળી પુરી જોળપાપડી,	ગળમાણું ને ખીર,
વડાં પુડાં ને વેડમી,	માલપુડાં સુંદીર.
સેવધમાં તલ સાંકળી,	સુતર ફેણી સેવ,
શેરો શ્રીખંડ ને સરકરા,	જમસે સધળા દેવ.
ભજીઆં કીધાં બહુ ભાતનાં,	ભાજી ભીંડાના સાખ,
કાળા કારેલાં ને ચીભડાં,	વાલોળ ને વંતાક.

ફેળાં કંટોલા ને તુરીઆં,
 સાખ સમારી સરવે તબ્યાં,
 ધીણાં રતાણુ ને આરીઆં,
 રાધ ચડાવી કીધાં રાધતાં,
 આદાં બીલ્લી ફેરાં આથણાં,
 લીણું આંખોળીઆં ને લુણ્યાં,
 ખાટાં તે દહીંનો મઠો કર્યો,
 ભરી રૂપા ફેરા વાટકયા,
 દાળ વધારી વિવેકસું,
 પાપક તળીઆ પ્રેમસું,
 કઢી ફાદીંબરાની કાચરી,
 મીકુ જોયે તો તમે માંગજો,
 જમી ઉઠ્યાં જ્યારે જોગણી,
 જુઠ લેવાને જુકી રહ્યા,
 લવીંગ સોપારી ને એલચી,
 બીડાં બનાવ્યાં પાનનાં,
 આશુ સુદી દવાદસી,
 થાળ ભર્યો દેવી તણો,
 ભાવે ભવાનીને સેવતાં,
 નરનારી ચરણે નમે,
 એ દેવીનો થાળ જે,
 ગાય શીખે સુણે સાંભળે,

ગલકયાં ગવારની શીંગ,
 જીં મરી ને હીંગ.
 દુધી સરગવા કુલ,
 સુરણ સાખ અમુલ.
 ફેરી કરમદાં ખેર,
 ફેરી કઠણ છે ગોળ.
 દુધ કટેલાં સાર,
 મેલ્યા હારોહાર.
 આજા કમોદનો કુર,
 થાળ ભર્યો ભરપુર.
 બીજોરાની ચીર,
 મનકું રાખી ધીર.
 આચમન લીધાં સાર,
 સેવક જનનો સાથ.
 કરતુરી બરાસ,
 સરવે કર્યો મુખવાસ.
 વાર લખ્યો યુધવાર,
 આણી મન ઉલ્લાસ.
 ભવના પ્રાયશ્ચીત જાય,
 રાખો ચરણની પાસ.
 ભાવે કરીને ગાય,
 તેનો વૈકુંઠ વાસ.

(૩૮)

(૧૬)

શ્રી ભવાનીનો ગરબો.

ગાતું છું ગણપતી રાયે, ભવાનીમાં.
શારદાજી થાયો મૈયા સાહય, ભવાનીમાં.
ચરણ કમળ શીશનામું, ભવાનીમાં.
સનમુખ જો જો મૈયા સામું, ભવાનીમાં.
ગુણ તમારા માઉં, ભવાનીમાં.
નીરખીને પાવન થાઉં, ભવાનીમાં.
રદ્ય કમળ વચ્ચે રહેજો, ભવાનીમાં.
દહાડી દહાડી દરશન દેજો, ભવાનીમાં.
આર વેદ રહ્યા તમે જાણી, ભવાનીમાં.
તમે વ્યાકુળ તમે વાણી, ભવાનીમાં.
ઘટ ઘટ રમતાં દેખું, ભવાનીમાં.
અર્પડ રૂપ અવીનાશી, ભવાનીમાં.
તમે ગંગાને તમે કાશી, ભવાનીમાં.
ત્રીગુણ જનેતા કહાવો, ભવાનીમાં.
દાશ નામ નવાં ભાવો, ભવાનીમાં.
આદેને અનાદે તમે એક, ભવાનીમાં.
રૂપ તમારા અનેક, ભવાનીમાં.
કૃષ્ણપેર વરણુવ થાયે, ભવાનીમાં.
શેશનાગે ન સેવાયે, ભવાનીમાં.
વીલાશ કરો છો બહુ રંગે, ભવાનીમાં.
ચોસઠ જોગણીને સંગે, ભવાનીમાં.
તેવ તેવડીને મદમાતી, ભવાનીમાં.

હંદે તે ગરબે ચાતી, ભવાનીમાં.
 ધુધરીને તાળીઓ વાજે, ભવાનીમાં.
 ઝાંઝરીને ઝર ધણા ગાજે, ભવાનીમાં.
 તાલ મૃદંગ ચંદ ભેરી, ભવાનીમાં.
 ઘેઘટ રંમમાં ઘેરી, ભવાનીમાં.
 ચોસઠ વેદની ધુન, ભવાનીમાં.
 ગરજ રહું છે ખજાંડ, ભવાનીમાં.
 ફરતા કુદડીને ફેર, ભવાનીમાં.
 દાશ ઉપર કરો મેર, ભવાનીમાં.
 ઇશ્વરી થયા છો મતવાળી, ભવાનીમાં.
 તેવ તેવડીને દીયે તાળી, ભવાનીમાં.
 અધ સુગંધ ચંદ બહેકે, ભવાનીમાં.
 ચણાં ચોળીને હાર લહેકે, ભવાનીમાં.
 શીવ વીરંચી જીઓ નીરખી, ભવાનીમાં.
 સકળ ખજાંડમાં નીરખી, ભવાનીમાં.
 કનક કળશ હાથ જારી, ભવાનીમાં.
 વિજય રહ્યા છે નીહાળી, ભવાનીમાં.
 દેવ વીમાન ચડી દેખે, ભવાનીમાં.
 જમીન આશમાન ધરી લેખે, ભવાનીમાં.
 નવ દિન ગાય નવ જોગી, ભવાનીમાં.
 ભાવે ભજોને બ્રહ્મા ભોગી, ભવાનીમાં.
 દશમે દિન જે જે કાર, ભવાનીમાં.
 પાવન થાય નરનાર, ભવાનીમાં.
 કુસુમ ભરી વેણું વાલી, ભવાનીમાં.
 છેલ્લે રમે છોગાળી, ભવાનીમાં.

લટકે મૈસાસુર માર્યો, લવાનીમાં.
 સર્વ સેન્યા સહિત શંધાર્યો, લવાનીમાં.
 ધ્રુમ લોચન ધંધાસો, લવાનીમાં.
 ધુમર દ્વે દ્વે ધોલ્યો, લવાનીમાં.
 ચંડ મુંડ મરડીને માર્યો, લવાનીમાં.
 ચોર્યાસી સીદ્ધને ઉગાર્યો, લવાનીમાં.
 રક્ત ખીજ મારી રક્ત પીધાં, લવાનીમાં.
 દેવતાના કારજ સીધાં, લવાનીમાં.
 શુંલ નીશુંલ કીધા નાશ, લવાનીમાં.
 ત્રીલોકમાં તારો વાસ, લવાનીમાં.
 સેવકને રહેળે સાહય, લવાનીમાં.
 દરશન તમારા નીત્ય થાય, લવાનીમાં.
 સંવત અઢાર સાડત્રીશે, લવાનીમાં.
 ગરબો ગાવાને મન હોસે. લવાનીમાં.
 આસુ સુદ ખીજ અંજવાળી, લવાનીમાં.
 શુક્રવારે થયા છો મહાકાળી, લવાનીમાં.
 મંડળ સેવાએ પ્રેરાય, લવાનીમાં.
 ઉત્સવ સદાયે ઉજવાગ, લવાનીમાં.
 શીવરામ દાસ તમારો, લવાનીમાં.
 શરણે રાખીને લવ તારો, લવાનીમાં

(૪૧)

(૧૭)

પુનરાગમનનો ગરબો.

(મા પાવાગઢથી ઉતર્યા મહાકાળીરે એ રાગ.)

હવે અમે અમારે ઘેર જઈએ, મા જય અંખે,
મા બોલ્યું ચાલ્યું માફ, માજી જય અંખે.
તહમે સેવક જન પ્રતિપાળ છો, મા જય અંખે,
તહમે દેત્યો તણાં છો કાળ, માજી જય અંખે.
અમે શરણે તહમારે આવીયાં, મા જય અંખે,
સદા લેજો ભવાની સંભાળ, માજી જય અંખે.
સેવક જાણીને દયા કીજીએ, મા જય અંખે,
આવી ચાચર મુજરો લીજીએ, મા જય અંખે.
તહમે કૃપા કરો પરમેશ્વરી, મા જય અંખે,
તહમે દુખ હરોને દાતાર, માજી જય અંખે.
દીન જાણીને દુઃખડાં ટાળજો, મા જય અંખે,
સેવક ગણીને સદા પાળજો, મા જય અંખે.
શ્રી નવદુર્ગા નિતી પ્રકાશરે, મા જય અંખે,
ઉજવે નવરાત્રી દીન રાત, માજી જય અંખે.

॥ ૐ ॥

શાન્તિ :

શાન્તિ :

શાન્તિ :

“શ્રી આદ્યશક્તિની આરતી.”

—;0;—

જય આદ્યા શક્તિ મા, જય આદ્યા શક્તિ,
અખંડ બ્રહ્માંડ નિપાવ્યા (૨) પડવે પંડિત માં,
જયો જયો મા જગદંબે.

દ્વિતીઆ બે સ્વરૂપ, (૨) શિવ શક્તિ જાણું, મા શિવ. (૨)
બ્રહ્મા ગણુપતિ ગાય (૨) હરગાયે હરમાં, જયો જયો.
ત્રીજ તૃતિયા રૂપ, ત્રિભુવનમાં બેઠા, મા ત્રિભુવન. (૨)
દયા થકી તરવેણી (૨) તું તરવેણીમાં, જયો જયો.

ચોથ ચતુરા મહાલક્ષ્મી, માં સચરાચર વાપ્યાં માં સચ. (૨)
ચાર ભુજ ચો દિશા (૨) પ્રગટ્યાં દક્ષિણમાં, જયો જયો.

પંચમ પંચ રૂપિ, પંચમી ગુણુ પદ્મા, માં પંચમી, (૨)
પંચતત્વ યાં સોહીએ (૨) પંચે તત્વોમાં, જયો જયો.

ષષ્ઠી તું નારાયણી, મહિસાસુર માર્યો, માં મહિસા. (૨)
નરનારીના રૂપે (૨) વાપ્યાં સર્વેમાં, જયો જયો.

સપ્તમી સપ્ત પાતાળ, સંધ્યા સાવિત્રી, માં સંધ્યા. (૨)
ગૌ ગંગા ગાયત્રી (૨) ગૌરી ગીતામાં, જયો જયો.

અષ્ટમી અષ્ટ ભુજ, આઠ આનંદા, માં આઠ. (૨)
સુરનર મુનિવર જન્મ્યા (૨) તું મોટી અંબા, જયો જયો.

નવમી નવકુળ નાગ, સેવે નવદુર્ગા, માં સેવે. (૨)
નવરાત્રીના પુજન(૨)શિવરાત્રીના અર્ચન, કીધાં હર બ્રહ્મા, જયો.

દશમી દશ અવતાર, જય વિજયા દશમી, મા જય. (૨)
રામે રામ રમાડયા (૨) રાવણુ રૌણ્યો માં, જયો જયો.

એકાદશી અગીઆરસ, કાત્યામની દામા, મા કાત્યા. (૨)
કાળસમા કાળિકા (૨) સ્યામાને રામા, જયો જયો.

આરસે બાળારૂપ, બહુચરી અંબામાં, બહુચરી. (૨)
બહુક લૈરવ સોહીયે, કાળ લૈરવ સોહીયેતહારાં છે તુજમા, જયો.

તેરસે તુળગ રૂપ, તું તારણી માતા, મા તું. (૨)
બ્રહ્મા વિષ્ણુ સદા શિવ, (૨) ગુણ તહારા ગાતા, જયો જયો.

ચૌદશ ચૌદા રૂપ, ચંડી વ્યામુંડા મા ચંડી, (૨)
ભાવ ભકિત કાંઈ આપો, સિંહવાહની માતા, જયો જયો.

પુનમે કુંભ ભર્યો, સાંભળજો કરણા, માં સાંભળજો (૨)
વસિષ્ઠ દેવે વખાણ્યા, માકડ દેવે વખાણ્યા, માધ શુભ
ભક્તિ, જયો જયો.

સંવત સોળ સત્તાવન, સોળસે ખાવીશમાં (૨)
સંવત સોળમાં પ્રગટયાં (૨) રેવાને તીરે, જયો જયો.

ત્રંખાવટી નગરી માં, રૂપાવતી નગરી, મા મહાવતી નગરી.
સોળ સહસ્ત્ર ત્યાં સોધયે (૨) ક્ષમા કરો ગૌરી, દયા
કરો ગૌરી. જયો જયો.

શિવ શક્તિની આરતી, જે કોઈ ગાશે, મા જે કોઈ. (૨)
ભણે શિવાનંદ સ્વામિ (૨) સુખ સંપત થાશે,
કૈલાસે જાશે, જયો જયો માં જુગદંબે.

—;૦;—

કપૂર-મંત્ર.

કપૂર ગૌરં કરણાવતારં, સંસારસારં જુજગેન્દ્ર હારમ્,
સદા વસન્તં હૃદયાર વિન્દે, ભવં ભવાની સહિતં નમામિ.

—;૦;—

શ્રી મંત્ર પુષ્પાંજલી.

હરિઃ ૐ યજ્ઞેન યજ્ઞમયજ્ઞન્ત દેવા સ્તાનિ ધર્માણિ પ્રથમાન્યા સન્ ॥
તેહનાકમ્મહિમાનઃ સયન્ત યત્ર પૂર્વે સાધ્યાઃ સન્તિ દેવાઃ ॥ ૧ ॥

ૐ રાજા ધિરાજય પ્રસલ્લ સાહિને

નમો વયંવૈ, શ્રવણાય કુમહૈ

સમેકામાન્કામકામાય મહાં, કામેશ્વરો વૈશ્રવણો દધાતુ ॥

કુમેરાય વૈશ્રવણાય મહારાજાય નમઃ ॥ ૨ ॥

ૐ સ્વસ્તિ સામ્રાજ્યં ભોજ્યં સ્વારાજ્યં વૈરાજ્યં

પારમેષ્ઠ્યં રાજ્યં મહારાજ્યમાધિપત્ય મયં

સમન્ત પર્યાયી સ્યાત્સાવ ભોમઃ સાર્વાયુષ આન્તાદા પરાધાત ॥ ૩ ॥

પૃથિવ્યૈ સમુદ્ર પયન્તાયા એકરાડિતિ તદધ્યેષ શ્લોકો ડભિગીતો ॥

મરતઃ પરિવેષ્ટારો મરતસ્યા વસન્ગૃહે ॥ આ વિક્ષિતસ્ય કામપ્રેવિશ્વે

દેવાઃ સભાઃ સદ ઇતિ ॥ ૪ ॥

—:૦:—

ૐ વિશ્વતશ્ચક્ષુરત વિશ્વતો મુખ્યો વિશ્વતો વ્યાહુ રત વિશ્વતરયાત ॥

અમ્યાહુબ્યાન્ધમતિ સમ્પતત્રૈ ધાવા ભૂમી જનયન્દેવએકઃ ॥

—:૦:—

કાયેન વાચા મનસેન્દ્રિયૈર્વા-શ્રુધ્યાત્મનાવા પ્રકૃતિ સ્વભાવાત

કરોમિ યદ્યત્ સકલ પરસ્મૈ-શ્રી સદા શિવાયેતિ સમર્પયામિ ॥ ૫ ॥

—:૦:—

(૪૫)

પ્રાર્થના.

આવાહનં ન જનામિ, ન જનામિ તવાચ્ચનમ્ ।
પૂજાં ચૈવ ન જનામિ ક્ષમસ્વ પરેશ્વરી ॥
અન્યથા શરણું નાસ્તિ, ત્વમેવ શરણું મમ ।
તસ્માત્ કારણ્ય ભાવેન, રક્ષ રક્ષ મહેશ્વરી ॥
ગતં પાપં ગતં દુઃખં, ગતં દારિદ્ર્ય મેવચ ।
આગતા સુખ સંપત્તિ, પુણ્યાચ્ચ તવ દર્શનાત્ ॥
મંત્રહીનં ક્રિયાહીનં, લકિતહીનં જનાર્દન ।
યત્પૂજતં મયા દેવી, પરિપૂજું તદસ્તુમે ॥
યદક્ષર પદબ્રહ્મં, માત્રાહીનં ચયદ્ ભવેત્ ।
તત્સર્વં ક્ષમ્યતામ્, દેવી, પ્રસીદ પરમેશ્વરી ॥

—;0;—

પ્રદક્ષિણા.

યાનિ કાનિચ પાપાનિ જન્માંતર કૃતાનિચ ।
તાનિ સર્વાણિ નચ્યન્તુ પ્રદક્ષિણામ્ પદેપદે ॥

—:0:—

શ્રી ગણેશ સ્તુતિ.

વિધેશ્વરાય વરદાય સુર પ્રિયાય ।
લંબોદરાય સકલાય જગદ્વિતાય ॥
નાગા ન નાય શ્રીતિ યદ્દ વિભૂષિતાય ।
ગૌરી સુતાય ગણનાથ નમો નમસ્તે ।

શ્રી નવદુર્ગા પ્રસન્નોસ્તુ.

યાં કુંદે દુતુષર હાર ધવલા યા શુભ્ર વસ્ત્રો વૃતા ।
 યા વીણા વર દંડ મંડિતકરા યા શ્વેત પદ્માસના ॥
 યા પ્રહ્યાચ્યુત શંકર પ્રભૃતિ ભિદ્ધૈઃ સદા વંદિતા ।
 સામાં પાતુ સરસ્વતી ભગવતી નિઃશેષ જાડયા પડા ॥

શુદ્ધાં પ્રદ્ય વિચાર સાર પરમાં, માઘાં જગત્ વ્યાપીનીમ્ ।
 વીણા પુસ્તક ધારીણીમ્ મલયતામ્, જાડયાં ધકારા પડામ્ ॥
 હસ્તે સ્ફાટીક માલીકાં વીદધતીમ્, પદ્માસને સન્સ્થીતામ્ ।
 વંદે ત્વામ્ પરમેશ્વરી ભગવતીમ્, બુદ્ધિ પ્રદામ્ શારદામ્ ॥

માયા કુંડલની ક્રિયા મધુમતી, કાલીકલા માલીની ।
 માતાંગી વિજયા જયા ભગવતી, દેવી શીવા શાંભવી ॥
 શક્તિ શકર વદ્વલા ત્રિનયનાં વાગ્વાદિની ભૈરવી ।
 ઐકારી ત્રિપુરાસુરા પરમસિ માત કુમારીશ્વરી ॥

સર્વેઽન્ત્ર સુખિનઃ સન્તુ સર્વે સન્તુ નિરામયાઃ ।
 સર્વે મદ્રાણિ પશ્યન્તુ મા કશ્ચિદ દુઃખમાપ્નુયાત્
 ઇતિ સમાપ્તી.

ૐ શાંતી :

ૐ શાંતી :

ૐ શાંતી :

અમારું કામ એ અમારું સરટીફિકેટ છે.
ઇલેક્ટ્રીક ફીટીંગ કામ ક્યાં કરાવશો ?

સસ્તુ અને સારું કામ કરાવવું હોય તો લખો :

શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ

ઇલેક્ટ્રીક વર્ક્સ

ઇલેક્ટ્રીકને લગતો

દરેક જાતનો

ઇલેક્ટ્રીક સામાન,

ફીટીંગ કામ તથા

રીપેરીંગ કામ

વ્યાજખી દામે કરી

આપવામાં આવશે.

ઇલેક્ટ્રીક ફીટીંગ

કંટ્રાક્ટર એન્ડ

રીપેરર્સ.

કુંભાર કુકડા,

ભુલેશ્વર,

મુંબઈ નં. ૨.

એક વખત ઓર્ડર આપી ખાતરી કરો.

આન્ય—હે લાલભાઈની પાટ, મું. ભરૂચ.

પ્રોપ્રાયટર:—

શ્રીવત્સાદ લક્ષ્મીશંકર ઉપાધ્યાય.

ખુશ ખબર.

ખુશ ખબર.

ખુશ ખબર.

સ્પેશીયાલીસ્ટ મીસ્ત્રી.

દરેક પ્રકારનું લાકડા કામ જેવા, કે નકશીદાર ટાચવાલા કે કાચ વગરના સાદા પણ ગૃહો શોભાવે તેવા કબાટો અને ટેબલ ખુરશી વિગેરે.

પાલીસવાળા સુશોભિત સિંહાસનો અને મંદીરો, ભીંત ઉપર ટાંગવાના આરીસા ફ્રેમ સહિત અમે તૃપ્તિ કરીએ છીએ.

અગર ઓર્ડરથી ઘરાકના કહેવા પ્રમાણે તૃપ્તિ કરીએ છીએ. સુંદરમાં સુંદર નવરાત્રીના દિવસો માટે ગરબી બનાવવાનું પણ કામ કરીએ છીએ. બહારગામના ઓર્ડર પ્રમાણે ગરબીઓ તૃપ્તિ કરી મોકલાવીએ છીએ.

તાકીદથી ઠેકાણું નોંધી લ્યો:—

મીસ્ત્રી મુળચંદ રામનાથ.

શા. હરગોવીંદ આણંદજી દેશાઈની વાડી,

ભુલેશ્વર મુખર્જી નં. ૨.

HONESTY IS THE POLICY.

ઇલેક્ટ્રીક અને મોટરને લગતો સામાન ક્યાંથી

ખરીદશો ???

ઓરીયંટલ ઇલેક્ટ્રીક માર્ટ.

ખડારગામના ઓર્ડર પુરતું ધ્યાન આપવામાં આવે છે.

ઠેકાણું ઓરીયંટલ, ઓરો પાર્ટ્સ હાઉસ

પારેખ સ્ટ્રીટ શ્રી રામ મેનશન, મુંબઈ નં. ૪.

૬૦ વરસના જુના અને જાણીતા પ્રખ્યાત

ગાંધી પાનાયંદ વલ્લુજી.

ડૉ. ભુલેશ્વર મારકીટની સામે, મુંબઈ નં. ૨.

ચાહ, કોફી, સાકર, ખાંડ, ગોળ, દળેલો દરેક જાતનો મસાલો,

સુકો મેવો, કરીઆણું, શુદ્ધ ચોખી હીંગ, એલચી,

સુરજ છ.પતું કેશર, અને ફરજમાં વપરાતી દરેક

ચીજો મલશે જથ્થાબંધ તથા પરચુરણ

સામાન કીફાયતથી મલશે.

હરકીશનદાસ ઠાકોરદાસ અત્તરવાલા

ભુલેશ્વર, મુંબઈ નં. ૨.

ચમકદાર
મોહીની ગંધ,
બાદશાહી
ગંધ, રૂમીલી
મુવાસીક ગંધ
જામનગર
મોહીની
ગુંદીયા કંકુ.

તેલ:—આમલા,
નાગર, કાપસી,
નારંગી, ચંબેલી,
મોગરા, મેંદી,
મસાલા, મોરસલી
ગુલાબ, ખસ,
કેવડા, કોકોનેટ.

અત્તર—હીના, ગુલાબ, ખસ, કેવડા, પાંદડી, સુરંગી, મોરસલી, વગેરે.

અર્ક—પેપરમીટ, અજમા, દાલચીની, વરીઆરી, અજમાનું તેલ વગેરે.

શરબત—ગુલાબ, કેવડા, ખસ, ચંદન, નીલોદ્રલ, ખનશસા, નારંગી,
દાડમ, ફાલસા, જાંબુ વીગેરે.

મુન્બ્યા—ખેલફલ, સફરચંદ, આમલા, મુંબડ, હરડે, આદુ, તથા
ગુલાબનો ગુલકંદ.

અથાણું—કેરી, મરચા, લીંબુ તથા ચટણી. સરકો—શેરડીનો, જાંબુનો.

દરેક જાતની અગરબત્તી તથા શુદ્ધ પવીત્ર પુજનો સામાન
જથાબંધ તથા છુટક કીચાયતે હમારે ત્યાંથી મળશે.

તમારા શરીરની સત્યાનાશી વાળતા

જરૂર અટકો !

કારણ જેરી અને ભય કર તત્વોથી ભરપૂર કેટલીય દવાઓ તુરતમાં જોસ બતાવે છે પણ ત્યારબાદ તે દવા આખા શરીરને ભારે નુકશાન કરે છે.

બાકી તો શુદ્ધ હાથેજ બનાવેલી
“ ભીમસેની ડીપો ”

ની નીચે મુજબની દવા વાપરી ખાત્રી કરો.

ભીમસેની ખામ,
 બાલ નાશક તેલ,
 દ્રાક્ષાસવ,
 કુમાર્યાસિવ,
 દરાજનો મલમ,

દંતમંજન,
 તડાક છીંકણો,
 જીલાબ ગોળી,
 સ્વાદીષ્ટ પાચન ચુર્ણ
 ધાતુપૌષ્ટિક ચુર્ણ

— આ ઉપરાંત —

જાત જાતના સુરમાઓ, વીવીધ સર્વોત્તમ સરખતો અને ઔષધી-યુક્ત આંખજાનું તેલ, ઘુપેલ તેલ, મોગરાનું તેલ, બ્રાહ્મી તેલ, નારંગીનું તેલ અને ગુલાબજળ તમારા કસાએલાં મગજને શાંત કરી આંખોની ગરમી ઓછી કરી વાળોને ચળકતા કરે છે અને વાળમાં વધારો કરે છે. ત્યાં વેસલીન પોમેડ વીખરાએલા વાળને વ્યવસ્થીત રાખે છે. અમારું ટેકાણું ડાયરીમાં નોંધી લ્યો:—

બનાવનાર:—**ભીમસેની ડીપો.**

સી. પી. ટેન્ક, કીશોર ભુવન, રૂમ નં. ૭૬, —મુંબઈ ૪.
 એજન્ટ—ગાંધી રામજી ગોરધન ટે. ભુલેશ્વર કબુતરખાના, મુંબઈ.

HIRALAL GOOLABDAS PAINTER.

અમારું સંતોષકારક કામ એ અમારું સર્વીફીકેટ છે.

એક વખત કામ આપી ખાત્રી કરો.

હીરાલાલ ગુલાબદાસ પેઇન્ટર.

૬૦ કંસારા ચાલ પોસ્ટ ઓફીસ સામે, મુંબઈ.

ઇલેક્ટ્રીક એનજીનીયર, કોન્ટ્રાક્ટર, હાઈ ક્લાસ, રોકેટર,
ડીઝાઇનર, ઇંક મેન્યુફેક્ચર, જનરલ મરચંડ એન્ડ
કમીશન એજન્ટ.

કાલ્યાદેવી રોડ ઉપર મનોરંજક શો રૂમ.

ધી વીજળી ઇલેક્ટ્રીક કંપની.

૪૦૭, કાલ્યાદેવી રોડ, મુંબઈ.

ઇલેક્ટ્રીકને લગતો દરેક જાતનો સામન મોટર ડાઇનામાને

લગતો દરેક સામન નવીન ડીઝાઇનના લેમ્પો, ફેન્સી

અમરો ઇલેક્ટ્રીક પ્રીવીંગકામ રીપેરીંગ કામ

વ્યાજખી દામે કરી આપવામાં આવશે

લખો યા મળો:—

પ્રોપરાયટર,

જયન્તીલાલ ભાઈદાસ શરાફ.

એક વખત ઓડર આપી ખાત્રી કરો.

બહારગામના ઓડરપર પુરતું ધ્યાન આપવામાં આવશે.

શા. હરિલાલ મોનજીની કુંઠ

દેશી તથા વીલાયતી ફેન્સી કાપડના વેપારી.

ભુલેધર, નવી હુલેલી નાચે, દુકાન નાં. ૧૭૩, મુંબઈ, ૨.

ફેન્સી કીનારના અંગાલી, વીલાયતી, તથા દેશી ધોતીયા, ડ્રાઈંગ (ખાદી, સીલ્ક, પોપલીન, એરોપ્લેન, સાટીન ડક, તાસ, ચેક, જીન વીગેરે) સીરટીંગ (ત્રીકોલીન, વાયલ, જાફર, દુવીલ, દોરીઓ વીગેરે) મલમલ, નાનકલાક, ગાદલાના ચોકો, ચાદર ચારસા, વીગેરે મલશે તંથા

કમીશનથી બહારગામ મોકલીએ છીએ.

ખાહોશ કટરના હાથે દરેક કટના કોટ, પેન્ટ, વાસકોટ, સર્ટ, લન્ડીંગ સુટ, મીલીટરી સુટ, સ્કાઉટ સુટ ટાઇમસર સીવાય છે
માલ તથા ભાવની તથા સીલાઈ ખાતાની ખાત્રી કરવા
વિનંતી કરીએ છીએ.

જીના અને જાણીના અનુભવી કારીગરોના હાથથી કામ
શાફ અને સસ્તુ કરી આપવામાં આવે છે.

પેઈન્ટર એચ. એલ મીસ્ત્રી.

ઠે.—કાલખાદેવી રોડ, દરીયા મહાલ,
મુંબઈ નં ૨

નામના પાટીઆ લખનાર, નાટકના પડદા બનાવનાર અને
દરેક જાતના ફેન્સી ડીઝાઇનનું પેન્ટીંગ કામ તથા
ફરનીચરને લગતું કાચનું કામ બનાવનાર.

એક વખત ઓર્ડર આપી ખાત્રી કરો.

ચીમનલાલ મણીલાલની કંપની.

મુંબાદેવી રોડ દુકાન નં ૦ ૧૬૩, મુંબઈ નં. ૨.

મોતી, માણેક, પોખરાજ ત્યા ઇમીટશન વીજેર
અવેરાતના છેલ્લામાં છેલ્લી ફેશનના દાગી-
નાઓ બનાવનાર ત્યા વેચનાર.

મોતી બાંધવાના તદ્દન ચોખ્ખી ચાંદીના દાગીનાઓ ખોખા
(ધરા) ઘણાજ કીકાયત ભાવથી તૈયાર મલશે તેમજ
ઓરડરથી મનપસંદ બનાવી આપવામાં આવશે.

તા. ક.-૧ દરેક જાતના દાગીનાઓ મનપસંદ બનાવી આપવામાં આવે છે.
તેમજ છુટા નંગો પણ અમારે ત્યાં કીકાયત ભાવથી મળે છે.
૨ અમારા ખોખાઓને માટે કોઈ ખોટું સમજાવે તો તેને
તેજાબ મુકી ખાત્રી કરી આપીશું.
૩ બહારગામ વી પી. થી મોકલવામાં આવે છે.

હસનઅલી મુસાજી દલાલ

૬૦—ભુલેશ્વર રોડ, માધવ બાગ દરવાજાની સામે,
નવા મંદીરની નીચે મોતીની દુકાન મુંબઈ નં. ૨.

સર્વે જાતના મોતી તથા તોરણ તથા પડદાની સલી
લોખંડના તારના વેપારી, ઓર્ડર આપવાથી
નામના તોરણ તથા પડદા ટાઇમસર
વ્યાજખી દામે બનાવી આપશું

એક વખત ઓર્ડર આપી ખાત્રી કરો.

ॐ शं नो मित्रः शंवरुणः शं नो भवत्वयमा ।
शं न इन्द्रो बृहस्पतिः शं नो विष्णुरुक्मः ।
नमो ब्रह्मणे । नमस्ते वायो । त्वमेव प्रत्यक्ष ब्रह्मासि ।
त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्म वदिष्यामि । ऋतं वदिष्यामि ।
सत्यं वदिष्यामि । तन्मामवतु । तद्वक्तारमवतु ।
अवतु माम् । अवतु वक्तारम् ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
